

Grozījumi:

Ministru kabineta 01.10.2019. noteikumi Nr.461 / LV, 203, 07.10.2019. / Stājas spēkā 08.10.2019.

Ministru kabineta noteikumi Nr.240

Rīgā 2013.gada 30.aprīlī (prot. Nr.26 21.§)

Vispārīgie teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves noteikumi

Izdoti saskaņā ar Teritorijas attīstības plānošanas likuma 7.panta pirmās daļas 6. un 7.punktu

1. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka:

- 1.1. vispārīgās prasības vietējā līmeņa teritorijas attīstības plānošanai, teritorijas izmantošanai un apbūvei;
- 1.2. teritorijas izmantošanas veidu klasifikāciju.

2. Noteikumos lietoti šādi termini:

- 2.1. apbūve – teritorijā izvietotu esošu vai plānotu ēku, inženierbūvju, inženierkomunikāciju un labiekārtojuma elementu kopums;
- 2.2. apbūves parametri – skaitliskie rādītāji, kas raksturo apbūves izvietojumu un apjomu noteiktā teritorijā (piemēram, kvartālā vai zemes vienībā);
- 2.3. apkaime – nosacīta lieluma apdzīvota vide pilsētās, ciemos un lauku teritorijā ar savu identitāti, ko nosaka apbūves raksturs, ainava un iedzīvotāju kopības izjūta;
- 2.4. apstādījumi – iekoptas un mākslīgi apaudzētas dabas teritorijas (piemēram, parki, dārzi, skvēri, alejas, koku rindas, ielu un ceļu stādījumi);
- 2.5. ārtelpas elementi – objekti, kas izvietoti ārpus ēkām, paredzēti labiekārtojumam un teritorijas funkciju uzlabošanai (piemēram, skulptūras, strūklakas, apgaismojuma laternas, nožogojumi, rotaļu laukumi, reklāmas un informācijas zīmes);
- 2.6. būvlaide – projektētā līnija, kas nosaka minimālo attālumu starp ielas sarkano līniju un tuvāko virszemes

būvi (pilsētās un ciemos) vai autoceļa aizsargjoslu un tuvāko virszemes būvi (lauku teritorijās);

2.7. daudzstāvu apbūve – apbūve, kurā virszemes stāvu skaits ir četri un vairāk stāvu;

2.8. gājēju iela – ielas posms vai iela, kas prioritāri paredzēta un labiekārtota gājēju satiksmei un kurā ierobežota vai slēgta transporta kustība;

2.9. galvenā izmantošana – teritorijas izmantošanas veids, kas ir dominējošs funkcionālajā zonā;

2.10. funkcionālā zona – pilsētas, ciema vai lauku teritorijas daļa ar definētām robežām, kurai teritorijas plānojumā vai lokālplānojumā noteikti atļautie izmantošanas veidi un apbūves parametri;

2.11. iedibinātā būvmaide – ielas frontāla līnija, ko veido esošā apbūve, ja attiecīgā kvartāla robežās vismaz 50 % ēku atrodas uz šīs līnijas;

2.12. inženiertehniskā teritorijas sagatavošana – inženiertehnisko pasākumu komplekss, ko veic, lai noteiktā teritorijā būtu tehniski iespējams veikt būvniecību;

2.13. izmantošanas veids – teritorijas izmantošanas, saimnieciskās darbības, būvju un zemes izmantošanas kopums, kas noteikts teritorijas plānojumā, lokālplānojumā un detālplānojumā;

2.14. kempings – teritorija, kas sagatavota un labiekārtota telšu, pārvietojamu mājiņu, traileru un citu vieglas konstrukcijas būvju un objektu izvietošanai un paredzēta viesu izmitināšanai;

2.15. krastmala – teritorija ūdensobjektu krastā un tā tuvumā, kurā nodrošināta publiska piekļuve un publiskas funkcijas;

2.16. kvartāls – pilsētas vai ciema teritorija, ko pa perimetru norobežo ielas, zemes vienību robežas, meži, ūdeņi vai, ja nav izveidojusies ielu struktūra, kādi citi dabiski šķēršļi;

2.17. laukums – teritorija, ko izmanto sabiedriskiem nolūkiem, tai skaitā publiskiem pasākumiem, un kur var būt ierobežota transporta satiksme;

2.18. mazstāvu apbūve – apbūve, kurā virszemes stāvu skaits nepārsniedz trīs stāvus;

2.19. peldbūve – uz pontona vai peldošas platformas izvietots objekts, kam ir konkrēta funkcija;

2.20. papildizmantošana – teritorijas izmantošanas veids, kas ir pakārtots funkcionālajā zonā noteiktajam galvenajam izmantošanas veidam, to uzlabo vai veicina;

2.21. publiskā ārtelpa – sabiedrībai pieejamas teritorijas un telpa, ko veido ielas, bulvāri, laukumi, parki, dārzi, skvēri, pagalmi, krastmalas, pasāžas, promenādes un citas vietas, kas nodotas publiskai lietošanai neatkarīgi no to īpašuma piederības;

2.22. publiskiem mērķiem paredzēta teritorija – teritorija, kas nepieciešama publisko objektu – izglītības, veselības, sociālās aprūpes un kultūras iestāžu – izvietošanai, kā arī publiskās ārtelpas, kas paredzētas, piemēram, ielu, ceļu un laukumu izveidošanai;

2.23. stāvparks – publiski pieejama, patstāvīga, lielas ietilpības automašīnu novietne, kas izveidota, lai atslogotu pilsētas centru no privātā autotransporta un veicinātu sabiedriskā transporta izmantošanu;

2.24. transporta infrastruktūra – būvju komplekss, kas ietver visu veidu transportam nepieciešamos objektus un to teritorijas – ielas, ceļus, tuneļus, viaduktus, satiksmes pārvadus, dzelzceļus ar dzelzceļa stacijām, jūras un upju ostas, lidostas, kanālus – kā arī citus to izmantošanai un uzturēšanai nepieciešamos objektus un sastāvdaļas;

2.25. vēja parks – vienotā sistēmā saslēgtu piecu vai vairāk vēja elektrostaciju grupa, kurā atsevišķas vēja elektrostacijas ir izvietotas ne tālāk kā 2 km attālumā cita no citas;

2.26. vides pieejamība – iespēja jebkuram cilvēkam neatkarīgi no vecuma un fiziskām spējām brīvi un patstāvīgi piekļūt un pārvietoties vidē atbilstoši būves vai telpas funkcijai.

2. Prasības visu teritoriju plānošanai un izmantošanai

3. Plānojot teritoriju un veidojot vidi, ievēro līdzvērtīgu iespēju principu, kas paredz iespēju visiem sabiedrības locekļiem pilnvērtīgi piedalīties sabiedrības dzīvē, nodrošinot līdzvērtīgu pieejamību transporta infrastruktūrai, ārtelpai, mājokļiem, mācību un ārstniecības iestādēm, darba vietām, kultūras, sporta, atpūtas un citiem objektiem, kā arī informācijas, sakaru, elektroniskajiem un citiem pakalpojumiem.

4. Vides un publiskās infrastruktūras plānošanā, arhitektūras projektu izstrādē un ieviešanā izmanto universālā dizaina risinājumus, lai nodrošinātu pieejamu vidi ar vienlīdzīgām līdzdarbības iespējām visiem sabiedrības locekļiem.

5. Ja pašvaldības teritorijas plānojumā nav noteikts citādi, lai nodrošinātu esošo un plānoto objektu funkcijas, atļauta šāda izmantošana:

- 5.1. esošo ielu un ceļu rekonstrukcija, AIV, AV un AVI kategorijas ceļu un C, D un E kategorijas ielu izbūve;
- 5.2. objektam nepieciešamo transportlīdzekļu stāvietu izbūve;
- 5.3. apstādījumu izveide un teritorijas labiekārtojums;
- 5.4. inženierkomunikāciju tīklu un objektu izbūve;
- 5.5. erozijas risku ierobežošanas, pretplūdu aizsardzības būvju un meliorācijas sistēmu izbūve.

6. Stājoties spēkā jaunam pašvaldības teritorijas plānojumam, lokālplānojumam vai detālplānojumam, var turpināt likumīgi uzsākto teritorijas izmantošanu. Jebkuru jaunu teritorijas izmantošanu veic atbilstoši spēkā esošajam pašvaldības teritorijas plānojumam, lokālplānojumam vai detālplānojumam.

7. Plānojot jaunu apbūvi teritorijās, kurās nav izbūvēta vai izplānota publiskā infrastruktūra, līdz 20 % plānojamās teritorijas paredz publiskiem mērķiem publiskās ārtelpas, ielu, ceļu, laukumu, kā arī inženiertehniskās apgādes objektu ierīkošanai. Izglītības, veselības un sociālās aprūpes, kultūras iestāžu izvietojumam var paredzēt lielāku teritorijas daļu, ja ir saņemts attiecīgās teritorijas zemes īpašnieka saskaņojums.

8. Visās apbūves teritorijās nodrošina objektu inženiertehnisko apgādi atbilstoši teritorijas plānojumā vai lokālplānojumā noteiktajam vai saskaņā ar tematisko plānojumu, ja tāds ir izstrādāts.

9. Vidi plāno un veido atbilstoši prasībām, kas noteiktas normatīvajos aktos vietējā ģeodēziskā tīkla ierīkošanas un uzturēšanas jomā.

3. Jaunu zemes vienību veidošana un robežu pārkārtošana

10. Pašvaldība teritorijas plānojumā vai lokālplānojumā var noteikt jaunveidojamo zemes vienību minimālo platību, kā arī pieļaujamās atkāpes no tās.

11. Prasības par zemes vienību minimālo platību nav attiecināmas, ja:

- 11.1. zemes vienība nepieciešama inženierbūvju vai publiskās infrastruktūras nodrošināšanai;
- 11.2. jaunā zemes vienība tiek veidota, apvienojot vairākas mazākas zemes vienības.

12. Ja nepieciešams sadalīt jau apbūvētu zemes vienību, pieļaujama atkāpe no teritorijas plānojumā vai

lokālplānojumā noteiktās zemes vienību minimālās platības, apbūves blīvuma un apbūves intensitātes, kā arī citām prasībām, ja tiek nodrošināta piekļūšana pie katras zemes vienības. Saskaņā ar šajā punktā minētajiem nosacījumiem izveidotās zemes vienības tālākā izmantošana veicama atbilstoši teritorijas plānojumam vai lokālplānojumam.

13. Veidojot jaunas zemes vienības, nodrošina iespējas piekļūt tām no ceļa vai ielas.

14. Apvienojot vai sadalot zemes vienības, nedrīkst slēgt esošos pašvaldības ceļus, ielas, laukumus, piebrauktuves, izņemot gadījumus, ja tiek izstrādāts līdzvērtīgs alternatīvs risinājums.

4. Funkcionālā zonējuma noteikšana

4.1. Funkcionālo zonu iedalījums un noteikšana

15. Teritorijas plānojumos, lokālplānojumos vai detālplānojumos nosaka funkcionālās zonas, lai parādītu un nodalītu dažādu teritoriju atšķirīgās funkcijas un pazīmes, kā arī noteiktu atļautos izmantošanas veidus.

16. Funkcionālo zonu robežas nosaka teritorijas plānojumā atbilstoši izvēlētā kartogrāfiskā materiāla mēroga noteiktībai un precizē lokālplānojumos un detālplānojumos, ievērojot dabā izšķiramus elementus, piemēram, ielas, ceļus, stigas, ūdensteces vai zemes vienību robežas.

17. Funkcionālās zonas un to apzīmējumi:

17.1. savrupmāju apbūves teritorija (DzS);

17.2. mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorija (DzM);

17.3. daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorija (DzD);

17.4. jauktas centra apbūves teritorija (JC);

17.5. publiskās apbūves teritorija (P);

17.6. rūpniecības apbūves teritorija (R);

17.7. transporta infrastruktūras teritorija (TR);

17.8. tehniskās apbūves teritorija (TA);

17.9. dabas un apstādījumu teritorija (DA);

17.10. mežu teritorija (M);

17.11. lauksaimniecības teritorija (L);

17.12. ūdeņu teritorija (Ū).

18. Teritorijas plānojumā, lokālplānojumā un detālplānojumā funkcionālajām zonām un teritorijām ar īpašiem noteikumiem izmanto šo noteikumu 1.pielikumā minētos apzīmējumus.

19. Atkarībā no konkrētās situācijas un izvēlētās detalizācijas pakāpes teritorijas plānojumā vai lokālplānojumā katrai funkcionālajai zonai var noteikt apakšzonas, pievienojot funkcionālās zonas apzīmējuma burtiem ciparu indeksu un attiecīgi teritorijas plānojuma vai lokālplānojuma teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumus (turpmāk –

apbūves noteikumi) precizējot izmantošanas veidus un apbūves parametrus.

20. Nosakot funkcionālās zonas, ņem vērā teritorijas iedalījumu pilsētās, ciemos un lauku teritorijās.

21. Šo noteikumu 17.1., 17.2., 17.3. un 17.4.apakšpunktā minētās funkcionālās zonas var noteikt tikai pilsētās un ciemos.

22. Šo noteikumu 17.5., 17.6., 17.7., 17.8., 17.9., 17.10., 17.11. un 17.12.apakšpunktā minētās funkcionālās zonas var noteikt pilsētās, ciemos un lauku teritorijās.

23. Līnijveida inženiertehniskās apgādes tīkli un to objekti (piemēram, elektropārvades līnijas, cauruļvadi, kabeli, transformatoru punkti, mobilo sakaru torņi), meliorācijas būves un ierīces, kā arī vēja elektrostacijas teritorijas plānojumā tiek parādītas kā objekti tajā funkcionālajā zonā, kurā tie atrodas.

24. Teritorijas plānojuma vai lokālpļānojuma apbūves noteikumos katrai funkcionālajai zonai nosaka:

24.1. galvenos izmantošanas veidus, atļautos papildizmantošanas veidus un nepieciešamos apbūves parametrus;

24.2. minimālo jaunveidojamo zemes vienību platību (ja nepieciešams).

4.2. Savrupmāju apbūves teritorija (DzS)

25. Savrupmāju apbūves teritorija (DzS) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu mājokļa funkciju savrupam dzīvesveidam, paredzot atbilstošu infrastruktūru, un kuras galvenais izmantošanas veids ir savrupmāju un vasarnīcu apbūve.

26. Savrupmāju apbūves teritorijā var noteikt šādus papildizmantošanas veidus:

26.1. publiskā apbūve un teritorijas izmantošana:

26.1.1. tirdzniecības un pakalpojumu objektu apbūve;

26.1.2. tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve;

26.1.3. izglītības un zinātnes iestāžu apbūve;

26.1.4. veselības aizsardzības iestāžu apbūve;

26.1.5. sociālās aprūpes iestāžu apbūve;

26.1.6. dzīvnieku aprūpes iestāžu apbūve;

26.2. publiskā ārtelpa (ar vai bez labiekārtojuma);

26.3. dārza māju apbūve.

4.3. Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorija (DzM)

27. Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorija (DzM) ir funkcionālā zona ar apbūvi līdz trijiem stāviem, ko nosaka, lai nodrošinātu mājokļa funkciju, paredzot atbilstošu infrastruktūru.

28. Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas galvenais izmantošanas veids ir savrupmāju apbūve, rindu māju apbūve un daudzdzīvokļu māju apbūve līdz trijiem stāviem.

29. Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijā var noteikt šādus papildizmantošanas veidus:

29.1. publiskā apbūve un teritorijas izmantošana:

29.1.1. biroju ēku apbūve;

29.1.2. tirdzniecības un pakalpojumu objektu apbūve;

29.1.3. tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve;

29.1.4. izglītības un zinātnes iestāžu apbūve;

29.1.5. veselības aizsardzības iestāžu apbūve;

29.1.6. sociālās aprūpes iestāžu apbūve;

29.1.7. dzīvnieku aprūpes iestāžu apbūve;

29.1.8. kultūras iestāžu apbūve;

29.1.9. sporta būvju apbūve;

29.1.10. reliģisko organizāciju ēku apbūve;

29.2. publiskā ārtelpa (ar vai bez labiekārtojuma).

4.4. Daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorija (DzD)

30. Daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorija (DzD) ir funkcionālā zona ar apbūvi no četriem un vairāk stāviem, ko nosaka, lai nodrošinātu mājokļa funkciju, paredzot atbilstošu infrastruktūru.

31. Daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas galvenais izmantošanas veids ir daudzdzīvokļu un rindu māju apbūve.

32. Daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorijā var noteikt šādus papildizmantošanas veidus:

32.1. publiskā apbūve un teritorijas izmantošana:

32.1.1. biroju ēku apbūve;

32.1.2. tirdzniecības un pakalpojumu objektu apbūve;

32.1.3. tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve;

32.1.4. izglītības un zinātnes iestāžu apbūve;

32.1.5. veselības aizsardzības iestāžu apbūve;

32.1.6. sociālās aprūpes iestāžu apbūve;

32.1.7. dzīvnieku aprūpes iestāžu apbūve;

32.1.8. kultūras iestāžu apbūve;

32.1.9. sporta būvju apbūve;

32.1.10. reliģisko organizāciju ēku apbūve;

32.2. publiskā ārtelpa (ar vai bez labiekārtojuma).

4.5. Jauktas centra apbūves teritorija (JC)

33. Jauktas centra apbūves teritorija (JC) ir funkcionālā zona, ko nosaka teritorijai, kurā vēsturiski izveidojies plašs jauktas izmantošanas spektrs vai ko izmanto par pilsētas, ciema vai apkaimes centru, kā arī apbūves teritorijai, ko plānots attīstīt par šādu centru.

34. Jauktas centra apbūves teritorijas galvenie izmantošanas veidi ir:

34.1. dzīvojamā apbūve un teritorijas izmantošana:

34.1.1. savrupmāju apbūve;

34.1.2. rindu māju apbūve;

34.1.3. daudzdzīvokļu māju apbūve;

34.2. publiskā apbūve un teritorijas izmantošana;

34.3. labiekārtota publiskā ārtelpa.

35. Jauktas centra apbūves teritorijā var noteikt šādus papildizmantošanas veidus:

35.1. ar vieglās rūpniecības uzņēmumiem saistīta apbūve;

35.2. ar transporta apkalpojošo infrastruktūru saistīta apbūve.

4.6. Publiskās apbūves teritorija (P)

36. Publiskās apbūves teritorija (P) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu komerciālu vai nekomerciālu publiska rakstura iestāžu un objektu izvietojumu, paredzot atbilstošu infrastruktūru.

37. Publiskās apbūves teritorijas galvenie izmantošanas veidi ir:

37.1. publiskā apbūve un teritorijas izmantošana;

37.2. labiekārtota publiskā ārtelpa.

38. Publiskās apbūves teritorijā kā papildizmantošanas veidu var noteikt dzīvojamo apbūvi un teritorijas izmantošanu:

38.1. rindu māju apbūve;

38.2. daudzdzīvokļu māju apbūve.

4.7. Rūpnieciskās apbūves teritorija (R)

39. Rūpnieciskās apbūves teritorija (R) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu rūpniecības uzņēmumu darbībai un attīstībai nepieciešamo teritorijas organizāciju, inženiertehnisko apgādi un transporta infrastruktūru.

40. Rūpnieciskās apbūves teritorijas galvenie izmantošanas veidi ir:

40.1. rūpnieciskā apbūve un teritorijas izmantošana;

40.2. tehniskā apbūve un teritorijas izmantošana.

41. Rūpnieciskās apbūves teritorijā kā papildizmantošanas veidu var noteikt publisko apbūvi un teritorijas izmantošanu:

41.1. biroju ēku apbūve;

41.2. tirdzniecības un pakalpojumu objektu apbūve;

41.3. aizsardzības un drošības iestāžu apbūve.

4.8. Transporta infrastruktūras teritorija (TR)

42. Transporta infrastruktūras teritorija (TR) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu visu veidu transportlīdzekļu un gājēju satiksmei nepieciešamo infrastruktūru, kā arī lai nodrošinātu lidostu un ostu uzņēmumu darbību un attīstībai nepieciešamo teritorijas organizāciju un inženiertehnisko apgādi.

43. Transporta infrastruktūras teritorijas galvenie izmantošanas veidi ir:

43.1. inženiertehniskā infrastruktūra;

43.2. transporta lineārā infrastruktūra;

43.3. transporta apkalpojošā infrastruktūra;

43.4. lidostu un ostu apbūve.

44. Transporta infrastruktūras teritorijā var noteikt šādus papildizmantošanas veidus:

44.1. publiskā apbūve un teritorijas izmantošana:

44.1.1. aizsardzības un drošības iestāžu apbūve;

44.1.2. tirdzniecības un pakalpojumu objektu apbūve;

44.1.3. biroju ēku apbūve;

44.2. noliktavu apbūve.

4.9. Tehniskās apbūves teritorija (TA)

45. Tehniskās apbūves teritorija (TA) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu inženiertehniskās apgādes tīklu un objektu izbūvei, uzturēšanai, funkcionēšanai un attīstībai nepieciešamo teritorijas organizāciju un transporta infrastruktūru.

46. Tehniskās apbūves teritorijas galvenie izmantošanas veidi ir:

46.1. tehniskā apbūve un teritorijas izmantošana;

46.2. atkritumu apsaimniekošanas un pārstrādes uzņēmumu apbūve.

47. Tehniskās apbūves teritorijā kā papildizmantošanas veidu var noteikt publisko apbūvi un teritorijas izmantošanu:

47.1. biroju ēku apbūve;

47.2. tirdzniecības un pakalpojumu objektu apbūve;

47.3. aizsardzības un drošības iestāžu apbūve.

4.10. Dabas un apstādījumu teritorija (DA)

48. Dabas un apstādījumu teritorija (DA) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu rekreācijas, sporta, tūrisma, kvalitatīvas dabas un kultūrvides un līdzīgu funkciju īstenošanu dabas vai daļēji pārveidotās dabas teritorijās, ietverot ar attiecīgo funkciju saistītās ēkas un inženierbūves.

49. Dabas un apstādījumu teritorijas galvenie izmantošanas veidi ir:

49.1. publiskā ārtelpa (ar vai bez labiekārtojuma);

49.2. mežs īpaši aizsargājamās dabas teritorijās.

50. Dabas un apstādījumu teritorijā var noteikt šādus papildizmantošanas veidus:

50.1. publiskā apbūve un teritorijas izmantošana:

50.1.1. tirdzniecības un pakalpojumu objektu apbūve;

50.1.2. kultūras iestāžu apbūve;

50.1.3. sporta būvju apbūve;

50.1.4. tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve;

50.2. dārza māju apbūve.

4.11. Mežu teritorija (M)

51. Mežu teritorija (M) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu apstākļus mežu ilgtspējīgai attīstībai un ar mežu saistīto galveno – saimniecisko, ekoloģisko un sociālo – funkciju īstenošanai.

52. Mežu teritorijas galvenie izmantošanas veidi ir:

- 52.1. mežsaimnieciska izmantošana;
- 52.2. mežs īpaši aizsargājamās dabas teritorijās;
- 52.3. publiskā ārtelpa (ar vai bez labiekārtojuma).

53. Mežu teritorijā var noteikt šādus papildizmantošanas veidus:

53.1. publiskā apbūve un teritorijas izmantošana:

53.1.1. tirdzniecības un pakalpojumu objektu apbūve;

53.1.2. tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve;

53.1.3. sporta būvju apbūve;

53.2. viensētu apbūve, ja zemes vienības platība nav mazāka par 2 ha un aizsargjoslas vai meža nozari regulējošajos normatīvajos aktos nav noteikta lielāka platība;

53.3. derīgo izrakteņu ieguve.

4.12. Lauksaimniecības teritorija (L)

54. Lauksaimniecības teritorija (L) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai nodrošinātu lauksaimniecības zemes kā resursa racionālu un daudzveidīgu izmantošanu visu veidu lauksaimnieciskajai darbībai un ar to saistītajiem pakalpojumiem.

55. Lauksaimniecības teritorijas galvenie izmantošanas veidi ir:

55.1. lauksaimnieciska izmantošana;

55.2. viensētu apbūve;

55.3. lauksaimnieciskās ražošanas uzņēmumu apbūve;

55.4. publiskā ārtelpa.

56. Lauksaimniecības teritorijā var noteikt šādus papildizmantošanas veidus:

56.1. mežsaimnieciska izmantošana;

56.2. rūpnieciskā apbūve un teritorijas izmantošana:

56.2.1. vieglās rūpniecības uzņēmumu apbūve;

56.2.2. derīgo izrakteņu ieguve;

56.2.3. atkritumu apsaimniekošanas un pārstrādes uzņēmumu apbūve;

56.3. tehniskā apbūve un teritorijas izmantošana;

56.4. publiskā apbūve un teritorijas izmantošana:

56.4.1. tirdzniecības un (vai) pakalpojumu objektu apbūve;

- 56.4.2. tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve;
- 56.4.3. kultūras iestāžu apbūve;
- 56.4.4. sporta būvju apbūve;
- 56.4.5. reliģisko organizāciju ēku apbūve;
- 56.4.6. veselības aizsardzības aprūpes iestāžu apbūve;
- 56.4.7. sociālās aprūpes iestāžu apbūve;
- 56.4.8. dzīvnieku aprūpes iestāžu apbūve;
- 56.5. dzīvojamā apbūve un teritorijas izmantošana:
  - 56.5.1. vasarnīcu apbūve;
  - 56.5.2. dārza māju apbūve.

4.13. Ūdeņu teritorija (Ū)

57. Ūdeņu teritorija (Ū) ir funkcionālā zona, ko nosaka, lai izplānotu un nodrošinātu racionālu un ilgtspējīgu ūdens resursu izmantošanu saimnieciskai darbībai, transportam, rekreācijai un vides aizsardzībai.

58. Ūdeņu teritorijas galvenie izmantošanas veidi ir:

- 58.1. ūdenssaimnieciskā izmantošana;
- 58.2. tehniskā apbūve un teritorijas izmantošana:
  - 58.2.1. transporta lineārās infrastruktūras apbūve;
  - 58.2.2. transporta apkalpojošās infrastruktūras apbūve;
  - 58.2.3. inženiertehniskās infrastruktūras apbūve;
  - 58.2.4. energoapgādes uzņēmumu apbūve;
- 58.3. ūdens telpas publiskā izmantošana.

59. Ūdeņu teritorijā var noteikt šādus papildizmantošanas veidus:

- 59.1. dzīvojamā apbūve uz ūdens;
- 59.2. derīgo izrakteņu ieguve.

5. Prasības atsevišķu teritoriju plānošanai un izmantošanai

5.1. Prasības ciemu un pilsētu teritoriju plānošanai

60. Ārpus pilsētām un ciemiem aizliegts veidot jaunas kompleksas dzīvojamās apbūves teritorijas, ja tās netiek

plānotas kā jauni ciemi vai esošo pilsētu vai ciemu teritoriju paplašināšana.

61. Plānojot jaunus ciemus vai esošo pilsētu vai ciemu teritoriju paplašināšanu, paredz:

61.1. transporta infrastruktūras risinājumus, kas nodrošina iekšējā ielu tīkla optimālu sasaisti ar ārējo autoceļu tīklu;

61.2. inženiertehniskās apgādes nodrošinājumu;

61.3. iespējas iedzīvotājiem saņemt minimālo pakalpojumu apjomu – pirmsskolas un pamatskolas izglītību, veselības un sociālo aprūpi, kā arī ikdienā nepieciešamās pārtikas preces;

61.4. teritorijas sasniedzamību ar sabiedrisko transportu;

61.5. teritorijas pārvaldības nodrošinājumu (piemēram, ielu un inženierkomunikāciju uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī atkritumu savākšanu);

61.6. publiskiem mērķiem paredzētās teritorijas;

61.7. publisko ārtelpu, tai skaitā publiski pieejamās dabas un apstādījumu teritorijas.

62. Teritorijas plānojumā vai lokālpilnojumā var noteikt prasības ražošanas uzņēmumu un tirdzniecības un pakalpojumu objektu izvietojumam, to platībai, kā arī prasības blakus esošo dzīvojamās apbūves teritoriju aizsardzībai pret troksni, smakām un citu veidu piesārņojumu.

5.2. Prasības lauku teritoriju plānošanai un izmantošanai

63. Lauku teritorijā funkcionālās zonas un tajās atļautos izmantošanas veidus nosaka saskaņā ar šo noteikumu 21., 22. un 23.punktu.

64. Ja lauku teritorijā vai kādā tās daļā nav izstrādāts detalizēts funkcionālais zonējums, atļautos izmantošanas veidus nosaka saskaņā ar aktuālas topogrāfiskās kartes mērogā M 1:10000 informāciju, ievērojot šajos noteikumos minētās prasības šādām funkcionālajām zonām – mežu teritorijām (M), lauksaimniecības teritorijām (L) vai ūdeņu teritorijām (Ū).

65. Lauku teritorijās jaunveidojamās zemes vienības minimālā platība ir 2 ha, ja citos normatīvajos aktos zemes pārvaldības vai lauksaimniecības un lauku attīstības jomā, teritorijas plānojumā vai lokālpilnojumā nav noteikta lielāka minimālā platība. Šis nosacījums neattiecas uz:

65.1. zemes vienībām, kas nepieciešamas esošo būvju apsaimniekošanai;

65.2. zemes robežu pārkārtošanu vai zemes vienību apvienošanu;

65.3. zemes vienībām, kas nepieciešamas inženierbūvju izbūvei vai uzturēšanai;

65.4. gadījumiem, kad nepieciešams no pārējās zemes platības atdalīt esošo viensētu, ja tai tiek nodrošināta piekļūšana un elektroapgāde;

65.5. zemes vienībām, kas nepieciešamas atsevišķu ražošanas, publiska vai komerciāla rakstura objektu būvniecībai un apsaimniekošanai.

5.3. Prasības vasarnīcu un dārza māju apbūves teritoriju plānošanai

66. Plānojot jaunas vasarnīcu un dārza māju apbūves teritorijas:

66.1. izstrādā inženierapgādes risinājumus;

66.2. paredz atkritumu savākšanas vietas;

66.3. paredz optimālu ielu vai ceļu tīklu.

67. Esošās vasarnīcu un dārza māju apbūves teritorijas var pārveidot par pastāvīgu dzīvojamo apbūves teritoriju, ievērojot šādus nosacījumus:

67.1. ja tiek izstrādāts lokālpārplānojums vai detālpārplānojums, kas aptver vismaz vienu apbūves kvartālu vai citādi funkcionāli saistītu teritoriju, un teritorijas plānojumā noteiktā funkcionālā zona pieļauj attiecīgu izmantošanas veidu;

67.2. ja iespējams nodrošināt energoapgādi, ūdensapgādes un komunālo notekūdeņu kanalizācijas sistēmas, lietussūdeņu savākšanas sistēmas un ceļu tīkla izbūvi, kā arī atkritumu apsaimniekošanu.

5.4. Prasības ūdeņu teritoriju plānošanai un izmantošanai

68. Teritorijas plānojumā, lokālpārplānojuma vai detālpārplānojuma atbilstoši kartogrāfiskā materiāla mēroga noteiktībai kā ūdeņu teritoriju attēlo šādus virszemes ūdensobjektus:

68.1. pilsētās un ciemos – ūdensteces, kuru kopējais garums ir vismaz 3 km, bet lauku teritorijā – ūdensteces, kuru kopējais garums ir vismaz 10 km;

68.2. ūdenstilpes, kuru platība lauku teritorijā ir vismaz 1 ha un vismaz 0,1 ha – pilsētās un ciemos.

69. Teritorijas plānojumā, lokālpārplānojuma vai detālpārplānojuma norāda publiskās peldvietas un atpūtas vietas pie publiskajiem ūdeņiem.

70. Dabisko ūdenstilpju un ūdensteču akvatorijas teritoriju aizliegts samazināt, piemēram, veicot teritorijas uzbēršanu vai veidojot mākslīgas salas, izņemot gadījumus, ja tas nepieciešams ostas funkciju vai maģistrālās transporta infrastruktūras nodrošināšanai, erozijas risku ierobežošanai, pretplūdu aizsardzības būvju vai meliorācijas sistēmas būvniecībai.

71. Teritorijas plānojumā atbilstoši mēroga noteiktībai paredz piekļuves iespējas publiskajiem ūdeņiem. Lokālpārplānojumos un detālpārplānojumos nosaka to izvietojumu un risinājumu.

72. Plānojot ūdensobjektu izmantošanu, teritorijas plānojumā vai lokālpārplānojumā var noteikt attālumu no krasta līnijas, kādā attiecīgajā ūdensobjektā var izvirzīt infrastruktūras būves un objektus. Ūdensobjektiem ar krasta stiprinājumu grafiski attēlo krasta stiprinājuma līniju atbilstoši mēroga noteiktībai.

73. Teritorijas plānojumā un lokālpārplānojumā publiskajos ūdeņos var noteikt teritorijas, kurās atļauts izvietot peldbūves pakalpojumu objektu ierīkošanai.

74. Teritorijas plānojumā vai lokālpārplānojumā var noteikt ūdensteču posmus vai ūdenstilpju daļas, kurās ir ierobežota tādu kuģošanas un citu peldošo līdzekļu izmantošana, kuriem ir iekšdedzes dzinēji.

75. Teritorijas plānojumā un lokālpārplānojumā nosaka izmantošanas veidu ierobežojumus ūdenstilpēs un ūdenstecēs, kas noteiktas par riska ūdensobjektiem saskaņā ar normatīvajiem aktiem par riska ūdensobjektiem.

6. Transporta infrastruktūras plānošana

6.1. Vispārīgās prasības transporta tīkla plānošanai

76. Teritorijas plānojumā vai lokālpļānojumā ietver transporta attīstības vispārīgu plānu.

77. Detalizētu transporta attīstības plānu var izstrādāt kā tematisko plānojumu visai pašvaldības teritorijai vai, ja nepieciešams, atsevišķām pilsētām un ciemiem.

78. Detalizētā transporta attīstības plānā izvērtē transporta veidus un galvenos transporta infrastruktūras elementus, ņemot vērā objektus, kas būtiski ietekmē pašvaldības transporta infrastruktūru (piemēram, ceļus, dzelzceļus, dzelzceļa stacijas, autoostas un transporta mezglus, satiksmes pārvadus, ostas, lidostas, kā arī robežšķērsošanas vietas un muitas kontroles punktus), un norāda:

78.1. esošos un plānotos ceļus vai ielas;

78.2. shematisku izvietojumu pašvaldības autoceļu pieslēgumu vietām pie valsts autoceļu tīkla;

78.3. sabiedriskā transporta shēmu, ietverot sabiedriskā transporta maršrutus ar pieturvietām un apkalpes zonām, kā arī norādot teritorijas, kurās nepieciešams uzlabot sabiedriskā transporta pieejamību;

78.4. citus transporta infrastruktūras un loģistikas objektus, tai skaitā autoostas, dzelzceļa stacijas, kravu stacijas, lidlaukus, ostas, kā arī muitas kontroles punktus un robežšķērsošanas vietas;

78.5. velotransporta un gājēju kustības organizācijas shēmu, tai skaitā gājēju ielas, ielas ar prioritāti gājējiem un velotransportam.

79. Ja tiek plānoti objekti, kuru darbības dēļ var pieaugt satiksmes intensitāte un traucējumi citiem satiksmes dalībniekiem, kā arī rasties papildu noslodze un cita negatīva ietekme transporta infrastruktūrai, izstrādā transporta plūsmas shēmu, ko iekļauj lokālpļānojuma, detālpļānojuma vai būvprojekta sastāvā.

80. Veidojot jaunas vai paplašinot esošās apbūves teritorijas, ielu un ceļu pieslēgumus galvenokārt paredz pie pašvaldību vai valsts vietējiem autoceļiem.

81. Apbūves teritorijās valsts autoceļu tuvumā paredz iekšējos paralēlos ceļus un ielas vietējai satiksmei.

82. Teritorijas plānojumā vai lokālpļānojumā paredz teritorijas jaunu apvedceļu, satiksmes pārvadu vai drošu krustojumu izbūvei, ja šāda nepieciešamība konstatēta, izvērtējot perspektīvās transporta plūsmas.

83. Jaunveidojamās ielas, autoceļus, dzelzceļu un laukumus izdala kā atsevišķas zemes vienības. Ielu teritoriju nosaka starp sarkanajām līnijām atbilstoši katras ielas kategorijai, bet autoceļu un dzelzceļa teritoriju – starp nodalījuma joslām.

84. Plānotajām ielām un ceļiem blīvas apbūves teritorijās maksimāli pieļaujamais strupceļa garums ir 150 m. Ja strupceļa garums pārsniedz 50 m, ierīko apgriešanās laukumu. Apgriešanās laukumu parametrus nosaka tādā apmērā, lai tiktu nodrošināta glābšanas un tehniskās palīdzības autotransporta netraucēta apgriešanās.

6.2. Ielu un ceļu iedalījums

85. Pilsētas vai ciema ielu tīklu veido kā vienotu, dažādu kategoriju ielu hierarhiski sakārtotu sistēmu, ievērojot

šajos noteikumos paredzēto dalījumu.

86. Ielas un ceļus pēc to funkcijām un nozīmes iedala kategorijās atbilstoši šo noteikumu 2.pielikumam. Papildus nodala:

86.1. gājēju ielas un celiņus, kas nodrošina gājēju satiksmi ar darba, mācību un atpūtas vietām, publiskajām un apkalpes iestādēm, sabiedriskā transporta pieturām;

86.2. veloceļņus, kas nodrošina velosatiksmi ar darba, mācību un atpūtas vietām, publiskajām un apkalpes iestādēm, sabiedriskā transporta pieturām.

87. Ielu tehniskos parametrus nosaka atkarībā no ielas kategorijas, ņemot vērā konkrētās apdzīvotās vietas telpiskās struktūras īpatnības (piemēram, šauras maģistrālās ielas vēsturisko centru apbūvē vai plašas ielu sarkanās līnijas perifērijas teritorijās).

6.3. Ielu sarkanās līnijas

88. Teritorijas plānojuma apbūves noteikumos, lokālplānojumos un detālplānojumos nosaka ielu platumu starp sarkanajām līnijām.

89. Ielu sarkanās līnijas nosaka atbilstoši katras ielas kategorijai. Vienai ielai tās dažādos posmos var būt arī dažādas kategorijas ar atšķirīgu sarkano līniju platumu.

90. Esošajām ielām sarkano līniju platumu nosaka teritorijas plānojuma apbūves noteikumos un grafiski attēlo lokālplānojumā un detālplānojumā atkarībā no izvēlēta mēroga noteiktības.

91. Teritorijas plānojuma apbūves noteikumos nosaka plānoto ielu kategorijas un tām atbilstošo sarkano līniju platumu.

6.4. Ielu un autoceļu pievienojumi (pieslēgumi)

92. Vietējo ielu tīklu plāno tā, lai tas iekļautos pilsētas vai ciema kopējā ielu un ceļu tīklā un nodrošinātu optimālas piekļūšanas iespējas katrai esošai un plānotai zemes vienībai.

93. Apbraucamos ceļus, kas plānoti tranzīta satiksmes plūsmu novirzīšanai no pilsētas vai ciema centra vai dzīvojamās apbūves teritorijas, veido bez tiešiem pieslēgumiem dzīvojamās apbūves teritorijām.

94. Lauku teritorijā pieslēgumus pie autoceļiem projektē, ievērojot atbilstošo normatīvo aktu prasības satiksmes jomā.

95. Pilsētās un ciemos piebrauktuviņu un caurbrauktuviņu pieslēgumus pie maģistrālajām un vietējas nozīmes ielām paredz atbilstoši normatīvo aktu prasībām satiksmes jomā. Minimālos attālumus no ielu krustojumiem līdz piebrauktuviņu un caurbrauktuviņu pieslēgumiem pie ielu brauktuviņiem nosaka pašvaldība atkarībā no ielas kategorijas.

96. Brauktuviņu noapaļojumu rādītājus pie ielu un ceļu krustojumiem, kā arī pieslēgumos pie autoceļiem projektē, ievērojot normatīvo aktu prasības satiksmes jomā. Ielās, kas paredzētas sabiedriskā transporta un kravas transporta kustībai, ņem vērā šo transporta līdzekļu gabarītus.

97. Veicot ielu rekonstrukciju esošās apbūves teritorijās un pilsētu vēsturiskajos centros, brauktuviņu noapaļojumu

rādītu minimālos lielumus var samazināt atbilstoši esošajai situācijai.

6.5. Ietves un gājēju ceļi

98. Projektējot un izbūvējot ietves, ievēro vides pieejamības prasības.

99. Ietves un gājēju ceļus plāno iespējami attālināti no ielu un autoceļu brauktuvē, lai pasargātu gājējus no transportlīdzekļu radītā piesārņojuma (piemēram, trokšņa, gaisa vibrācijas, dubļiem un aerosoliem).

100. Ietves platumu nosaka tā, lai, izvietojot uz ietves citas konstrukcijas (piemēram, pieturas, stabus, reklāmas), gājēju kustībai pieejamā daļa nebūtu mazāka par 1,2 m.

101. Projektējot gājēju ielas pilsētu vēsturiskajos centros, ietves var paredzēt vienā līmenī ar brauktuvi, iezīmējot robežu ar atšķirīgas faktūras un krāsojuma ieseguma materiāliem, ciktāl tas nav pretrunā ar kultūras pieminekļu aizsardzības prasībām.

102. Gājēju ceļi atbilst šādām vides pieejamības prasībām:

102.1. gājēju ceļa platums – ne mazāks par 1,2 m, tā iesegums – no cieta un jebkuros laikapstākļos neslīdoša materiāla;

102.2. gājēju ceļa robeža ir skaidri saskatāma un sataustāma, pielietojot marķējumu, atšķirīgas krāsas vai reljefa iesegumu.

6.6. Gājēju pārejas un tuneļi

103. Gājēju pāreju izvietojumu plāno atbilstoši gājēju satiksmes plūsmai.

104. Gājēju pārejām, kā arī ielu un autoceļu krustojumiem jābūt pārdzīvējamiem, ievērojot redzamības brīvaugus.

105. Gājēju pārejas projektē, ievērojot attiecīgo normatīvo aktu prasības satiksmes jomā un paredzot:

105.1. racionālu uzbrauktuvi izvietojumu pie ielu krustojumiem;

105.2. bīstamās vietās atšķirīgus ieseguma materiālus, kas uztverami arī cilvēkiem ar redzes traucējumiem;

105.3. luksoforu aprīkojumu ar brīdinošiem skaņas signāliem;

105.4. kontrastējošas krāsas marķējumu;

105.5. gājēju pāreju apgaismojumu.

106. Jaunus gājēju tuneļus ierīko gadījumos, ja nav iespējami citi risinājumi.

107. Gājēju tuneļos nodrošina šādu vides pieejamības un drošības prasību ievērošanu:

107.1. gājēju tuneļu uzbrauktuvi un kāpnēm jābūt aprīkotām ar margām;

107.2. uzbrauktuves platumam jābūt ne mazākam par 1,3 m;

107.3. virs tuneļu kāpnēm un uzbrauktuvēm veido pārsegumu. Ja pārseguma izveidošana nav iespējama, nodrošina lietusūdeņu novadīšanu un sniega savākšanu;

107.4. tuneļu grīdai, kāpņu un uzbrauktuvju iesegumam jābūt no jebkuros laikapstākļos neslīdoša materiāla;

107.5. bīstamās vietās izmanto kontrastējošas krāsas marķējumu, atšķirīgas krāsas un faktūras ieseguma materiālus, kas viegli uztverami arī cilvēkiem ar redzes traucējumiem.

6.7. Sabiedriskā transporta pieturvietas

108. Sabiedriskā transporta pieturvietas izvieto vietās, kur pievedceļi nodrošina optimālu pieturas sasniegšanu un ērtu pieejamību.

109. Sabiedriskā transporta pieturvietas aprīkojums nedrīkst traucēt vai ierobežot gājēju satiksmi.

6.8. Veloceliņi

110. Paredzot jaunus veloceliņus (arī apvienotos gājēju un veloceliņus), to izvietojumu plāno pēc iespējas attālināti no ielu un autoceļu brauktuvēm, lai pasargātu velobraucējus un gājējus no transportlīdzekļu radītā piesārņojuma (piemēram, trokšņa, gaisa vibrācijas vai dubļiem) un nepasliktinātu ceļu satiksmes drošību.

111. Plānojot ielu un autoceļu brauktuvju malās atsevišķas joslas velosatiksmi, tām paredz pietiekamu teritoriju, ievērojot drošības noteikumus un normatīvo aktu prasības satiksmes jomā.

7. Vispārīgās prasības apbūvei

7.1. Apbūves parametri

112. Galvenie apbūvi raksturojošie parametri ir apbūves blīvums, apbūves intensitāte, brīvās zaļās teritorijas rādītājs un apbūves augstums.

113. Apbūves parametri nav attiecināmi uz tām zemes vienībām, kas paredzētas tikai inženiertehniskās apgādes tīklu un to objektu izbūvei, kā arī transporta infrastruktūras objektu, piemēram, autoceļu, dzelzceļu, satiksmes pārvadu vai tiltu, izbūvei.

114. Apbūves blīvums ir apbūvētās teritorijas (visu ēku apbūves laukuma summa) attiecība pret zemes vienības platību attiecīgajā funkcionālajā zonā. To izsaka procentos un aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$A = \frac{L}{Z} \times 100 \%, \text{ kur}$$

A – apbūves blīvums (procentos);

L – visu ēku apbūves laukumu summa (m²);

Z – zemes vienības platība attiecīgajā funkcionālajā zonā (m²).

115. Ja zemes vienībā ietilpst arī ūdensobjekti vai to daļas, apbūves blīvumu aprēķina attiecībā pret visas zemes

vienības platību.

116. Apbūves intensitāte ir ēku virszemes stāvu platības summas attiecība pret zemes vienības platību attiecīgajā funkcionālajā zonā. To izsaka procentos un aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$I = \frac{S}{Z} \times 100 \%, \text{ kur}$$

I – apbūves intensitāte (procentos);

S – visu ēku virszemes stāvu platību summa (m²);

Z – zemes vienības platība attiecīgajā funkcionālajā zonā (m²).

117. Brīvā zaļā teritorija ir zemes vienības neapbūvētā platība, un to aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$B = (Z - L1 - L2 - L3), \text{ kur}$$

B – brīvā zaļā teritorija (m²);

Z – zemes vienības platība (m²);

L1 – visu ēku apbūves laukumu summa (m²);

L2 – piebraucamo ceļu aizņemtā platība (m²);

L3 – autostāviņu aizņemtā platība (m²).

118. Brīvo zaļo teritoriju raksturo brīvās zaļās teritorijas rādītājs. To nosaka procentos kā brīvās zaļās teritorijas attiecību pret visu apbūvēto teritoriju summu un aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$b = \frac{B}{Z} \times 100 \%, \text{ kur}$$

b – brīvās zaļās teritorijas rādītājs (procentos);

B – brīvā zaļā teritorija (m²);

Z – zemes vienības platība (m²).

119. Ja pašvaldība nosaka brīvās zaļās teritorijas rādītāju, teritorijas plānojumā var piemērot koeficientu, precizējot teritorijas, kuras atļauts ieskaitīt brīvajā zaļajā teritorijā.

120. Apbūves augstumu nosaka, ņemot vērā konkrētās teritorijas izmantošanas veidu. Apbūves augstuma aprobežojumus var noteikt gan metros, gan pēc virszemes stāvu skaita. Pašvaldība var noteikt maksimālos un minimālos apbūves augstuma aprobežojumus.

121. Nosakot maksimālo apbūves augstumu lidlauka teritorijas tuvumā, ievēro normatīvo aktu prasības civilās aviācijas jomā.

122. Pilsētu un ciemu vēsturiskās apbūves teritorijās nosaka tādus apbūves parametrus, kurus ir iespējams ievērot, saglabājot esošās apbūves raksturu.

7.2. Būvju augstums, stāvu skaits

123. Būves augstumu mēra no zemes planējuma atzīmes ielas fasādes vai ieejas pusē. Mainīgos reljefa apstākļos augstumu nosaka atbilstoši konkrētajai situācijai.

124. Augstuma ierobežojumi nav attiecināmi uz arhitektoniskām vai tehniskām izbūvēm (piemēram, virsgaismām, skursteņiem, torņiem, karoga mastiem, elektronisko sakaru objektiem, vējrādītājiem vai zibens novadītājiem).

125. Plānojot lidlauka tuvumā torņus, dūmeņus, inženierbūves un citus objektus, kas var būt potenciāli bīstami gaisa kuģu lidojumam, to izvietojumu saskaņo ar komersantu un iestādi, kuras pārvaldībā atrodas lidlauks. Tas attiecas arī uz visu to objektu būvniecību, kuru augstums virs reljefa sasniedz 100 m, neatkarīgi no to atrašanās vietas.

7.3. Pagalmi

126. Plānojot daudzdzīvokļu māju pagalmus, paredz nepieciešamos labiekārtojuma elementus, tai skaitā bērnu rotaļu laukumus, pieaugušo atpūtas vietas, laukumus atkritumu konteineru izvietošanai un iedzīvotājiem nepieciešamās autostāvietas.

127. Plānojot, apbūvējot vai labiekārtojot daudzdzīvokļu māju pagalmus, nodrošina brīvu operatīvo dienestu transporta piekļuvi, kā arī netraucētu inženierapgādes tīklu un objektu apkalpi.

128. Pašvaldība var noteikt papildu prasības pagalmu izmantošanai un labiekārtojumam.

7.4. Būvlaides

129. Pilsētās un ciemos būvlaide nosaka kā minimālo vai maksimālo attālumu no ielas sarkanās līnijas līdz apbūvei. Esošajās apbūves teritorijās ievēro iedibināto būvlaide, ja vien tā neatrodas sarkanajās līnijās.

130. Apbūves teritorijās, kur nav izveidots ielu tīkls vai iedibināta būvlaide, starp ielas sarkano līniju un būvlaide ievēro šādus minimālos attālumus:

130.1. maģistrālajām ielām, pilsētas vai ciema nozīmes ielām – ne mazāk kā 6 m;

130.2. vietējas nozīmes ielām, piebrauktuvēm, gājēju ielām un ceļiem – ne mazāk kā 3 m.

131. Lauku teritorijās būvlaide nosaka kā attālumu no autoceļa aizsargjoslas. Būvlaide var sakrist ar ceļa aizsargjoslu, bet nevar būt mazāka par to, izņemot gadījumus, ja tas nepieciešams transporta infrastruktūras un apkalpes objektu būvniecībai, kā arī inženiertehniskās apgādes tīklu un objektu izvietošanai.

7.5. Apbūves atbilstība zemes vienības robežām

132. Jaunbūvējamās būves (izņemot inženierbūves – tiltus, estakādes, tuneļus, satiksmes pārvadus un inženierkomunikācijas) izvieto ne tuvāk par 4 m no zemes vienības robežām. Šo attālumu var samazināt, ja netiek pārkāptas normatīvo aktu prasības ugunsdrošības, higiēnas un insolācijas jomā un ir saņemts blakus esošās zemes vienības īpašnieka saskaņojums.

133. Jaunbūvējamās būves (izņemot ostu termināļus un inženierbūves – tiltus, estakādes, tuneļus, satiksmes pārvadus un inženierkomunikācijas) atrodas attiecīgās zemes vienības robežās, un to daļas nedrīkst projicēties ārpus

attiecīgās zemes vienības robežas vai atrasties uz robežas, izņemot gadījumus, ja starp ēkām ir izbūvēta ugunsdroša siena vai ēkām ir kopīga ugunsdroša siena (ugunsmūris) un ir saņemts blakus esošās zemes vienības īpašnieka saskaņojums.

7.6. Redzamības brīvlauki

134. Lai nodrošinātu labu pārredzamību un satiksmes drošību, zemes vienībās pie ielu un ceļu krustojumiem ievēro redzamības brīvlaukus.

135. Zemes vienības daļā, ko veido redzamības brīvlauki, aizliegts izvietot būves, tai skaitā žogus, paviljonus, kioskus, standus, reklāmas objektus, kā arī ierīkot stādījumus, kas ir augstāki par 0,8 m. Šī prasība neattiecas uz esošo vēsturisko centru apbūves teritoriju un pilsētbūvniecības pieminekļiem.

7.7. Attālumi starp būvēm

136. Pieļaujamais minimālais attālums starp būvēm nosaka, ievērojot ugunsdrošības prasības, kā arī:

136.1. ņemot vērā normatīvo aktu prasības insolācijas jomā;

136.2. nodrošinot netraucētas piekļūšanas iespējas operatīvo dienestu transportam, tai skaitā ugunsdzēsības tehnikai;

136.3. ievērojot attālumu līdz autoceļiem un dzelzceļiem un citiem objektiem, ņemot vērā aizsargjoslas regulējošajos normatīvajos aktos noteiktās prasības.

137. Teritorijas plānojuma vai lokālpilnojumā apbūves noteikumos var noteikt prasības attālumiem starp būvēm, kā arī no būvēm un labiekārtojuma elementiem līdz kokiem un krūmiem.

7.8. Būves dzīvniekiem

138. Pilsētās un ciemos lauksaimniecības dzīvniekiem paredzētās būves var izvietot tikai teritorijas plānojumā vai lokālpilnojumā noteiktajās teritorijās, ievērojot šādus nosacījumus:

138.1. lauksaimniecības dzīvniekiem paredzētās būves nedrīkst ierīkot publiskās apbūves teritorijās un daudzdzīvokļu māju apbūves teritorijās;

138.2. tiek nodrošinātas veterinārās un higiēniskās prasības, kā arī veikti pasākumi aizsardzībai pret troksni, smakām un citiem negatīviem faktoriem.

139. Pasākumus aizsardzībai pret troksni, smakām un citiem negatīviem faktoriem nodrošina tajā zemes vienībā, kurā atrodas lauksaimniecības dzīvnieku turēšanai paredzētās būves, neradot apgrūtinājumus blakus esošo zemes vienību īpašniekiem.

140. Plānojot jaunas lauksaimniecības dzīvnieku turēšanai paredzētās būves, ievēro šādus minimālos attālumus no dzīvojamās un publiskās apbūves līdz lauksaimniecības dzīvnieku turēšanas būvei:

140.1. 50 m – ja būve paredzēta, lai vienlaikus turētu līdz 20 dzīvnieku vienībām;

140.2. 100 m – ja būve paredzēta, lai vienlaikus turētu 21 līdz 50 dzīvnieku vienību;

140.3. 300 m – ja būve paredzēta, lai vienlaikus turētu 51 līdz 500 dzīvnieku vienību;

140.4. 500 m – ja būve paredzēta, lai vienlaikus turētu vairāk par 501 dzīvnieku vienībām.

141. Šo noteikumu 140.punktā minētie attālumi jāievēro arī gadījumos, ja esošo lauksaimniecības dzīvnieku turēšanai paredzēto būvju tuvumā tiek plānota jauna dzīvojamā vai publiskā apbūve.

142. Šo noteikumu 140.punktā minētie nosacījumi nav attiecināmi gadījumos, ja lauksaimniecības dzīvnieku turēšanai paredzētās būves un dzīvojamā apbūve pieder vienam īpašniekam, atrodas vienā zemes vienībā vai ir panākta savstarpēja vienošanās.

143. (Svītrots ar MK 01.10.2019. noteikumiem Nr. 461)

7.9. Aizsardzība pret trokšņiem un piesārņojumu

144. Plānojot lielas inženierbūves, transporta un loģistikas objektus, rūpnieciskās ražošanas un pārstrādes uzņēmumus, tai skaitā derīgo izrakteņu ieguves vietas, atkritumu poligonus, biogāzes koģenerācijas stacijas, teritorijas plānojumā, lokālplānojuma vai detālplānojumā papildus paredz:

144.1. pasākumus šādu objektu ietekmes mazināšanai uz apkārtējām teritorijām;

144.2. transporta plūsmas organizāciju, lai netiktu ietekmētas dzīvojamās un publiskās apbūves teritorijas.

145. Teritorijas plānojumā un lokālplānojumā var noteikt minimālos attālumus starp potenciālajiem piesārņojumu radošiem objektiem un dzīvojamo un publisko apbūvi, tūrisma un rekreācijas objektiem.

146. Esošajās dzīvojamās un publiskās apbūves teritorijās autoceļu, dzelzceļu un lidlauku, kā arī piesārņojumu radošu objektu tuvumā pašvaldība var paredzēt pasākumus trokšņa mazināšanai, piesārņojuma un citu negatīvu faktoru novēršanai tādā kārtībā un apjomā, kā to nosaka normatīvie akti piesārņojuma jomā.

147. Plānojot jaunas dzīvojamās un publiskās apbūves teritorijas, tās paredz vietās, kur autoceļu, dzelzceļu un lidlauku, kā arī piesārņojošo objektu ietekme nepārsniedz normatīvajos aktos piesārņojuma jomā noteiktos piesārņojuma robežlielumus.

8. Inženiertehniskās apgādes tīkli un objekti

8.1. Ūdensapgāde

148. Pilsētās un ciemos paredz centralizētu un nepārtrauktu dzeramā ūdens apgādi šādās apbūves teritorijās:

148.1. mazstāvu un daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorijas;

148.2. publiskās apbūves teritorijas;

148.3. jauktas centra apbūves teritorijas;

148.4. jaunveidojamās savrupmāju apbūves teritorijas, kurās paredzēta vairāk nekā 20 dzīvojamo māju (ar saimniecības ēkām un palīgēkām) būvniecība.

149. Centralizētās ūdensapgādes risinājumus plāno, izvērtējot esošo situāciju un tehniski ekonomisko

pamatojumu, atbilstoši izvēloties pieslēgumus kopīgajiem centralizētajiem tīkliem vai veidojot lokālas centralizētas ūdensapgādes sistēmas.

150. Individuālo ūdensapgādi var ierīkot viensētās, kā arī savrupmāju apbūves teritorijā, kurā plānots mazāk nekā 20 dzīvojamo māju.

151. Jaunveidojamās savrupmāju apbūves teritorijās, kurās paredzēta vairāk nekā 20 dzīvojamo māju būvniecība, kā pagaidu risinājumu līdz centralizēto ūdensapgādes tīklu izbūvei var ierīkot individuālo ūdensapgādi, paredzot pieslēgšanas iespējas centralizētajiem tīkliem.

152. Pilsētās un ciemos ārējai ugunsdzēsības ūdensapgādei paredz centralizētu ūdensapgādes sistēmu ar ugunsdzēsības hidrantiem un iespēju piekļūt ūdens ņemšanas vietai, kas iekārtota atbilstoši normatīvo aktu prasībām ugunsdrošības jomā.

153. Teritorijas plānojumā vai lokālpilānojumā norāda ūdens ņemšanas vietas ugunsdzēsības vajadzībām.

8.2. Notekūdeņu savākšana

154. Apbūves teritorijās nodrošina notekūdeņu centralizētu savākšanu un attīrīšanu atbilstoši normatīvo aktu prasībām vides aizsardzības jomā.

155. Ja teritorijā nav izbūvēta centralizēta notekūdeņu savākšanas sistēma, var veidot lokālas notekūdeņu savākšanas sistēmas ar lokālām attīrīšanas iekārtām, ievērojot vides jomu regulējošo normatīvo aktu prasības.

156. Veidojot jaunas vai paplašinot esošas savrupmāju apbūves teritorijas, kurās dzīvojamo māju skaits pārsniegs 20, paredz centralizētas notekūdeņu savākšanas sistēmas ierīkošanu.

157. Savrupmāju apbūves teritorijās līdz centralizētas notekūdeņu savākšanas sistēmas izbūvei, ievērojot spēkā esošo būvnormatīvu un vides jomu regulējošo normatīvo aktu prasības, var ierīkot individuālas attīrīšanas ietaises vai hermētiski izolētu krājrezervuāru katrā apbūves gabalā, paredzot iespēju pieslēgties centralizētajiem tīkliem.

158. Dzīvojamās apbūves teritorijās, kas netiek pieslēgtas centralizētai notekūdeņu savākšanas sistēmai, var ierīkot hermētiskas izsūknējamās tvertnes vai individuālas attīrīšanas ietaises, ievērojot spēkā esošo būvnormatīvu un vides jomu regulējošo normatīvo aktu prasības.

8.3. Elektroapgāde un alternatīvā energoapgāde

159. Jaunajās apbūves teritorijās paredz atbilstošu energoapgādes nodrošinājumu, lokālpilānojumos vai detālpilānojumos ielplānojot vietas transformatoru un apakšstaciju izvietošanai.

160. Siltumsūkņu zemes kolektoros var ierīkot ne tuvāk par 3 m no to ārējās kontūras līdz blakus esošās zemes vienības robežai. Šo attālumu var samazināt, ja saņemts blakus esošās zemes vienības īpašnieka saskaņojums.

161. Vēja elektrostacijas, kuru jauda ir lielāka par 20 kW, atļauts izvietot rūpniecības teritorijā (R), tehniskās apbūves teritorijā (TA) un lauksaimniecības teritorijā (L) vai teritorijas plānojumā un lokālpilānojumā norādītajās vietās.

162. Teritorijas plānojumā vai lokālpilānojumā var noteikt teritorijas, kurās vēja elektrostaciju būvniecība ir aizliegta.

163. Plānojot tādu vēja elektrostaciju izvietojumu, kuru jauda ir lielāka par 20 kW, ievēro šādus nosacījumus:

163.1. vēja elektrostacijas izvieta ne tuvāk kā trīs rotora diametru attālumā vienu no otras;

163.2. no lauku teritorijā esošām dzīvojamām mājām vēja elektrostacijas izvieta ne tuvāk par 500 m;

163.3. no lauku teritorijā esošām dzīvojamām mājām vēja parku izvieta ne tuvāk par attālumu, kas ir piecas reizes lielāks nekā vēja elektrostacijas maksimālais augstums;

163.4. no ciemu un pilsētu teritorijās esošās vai plānotās blīvās dzīvojamās apbūves un publiskās apbūves vēja elektrostaciju izvieta ne tuvāk par 1 km, bet vēja parku – ne tuvāk par 2 km;

163.5. vēja elektrostacijas izvieta ne tuvāk par 2 km no *NATURA 2000* teritorijām un mikroliegumiem, kas noteikti putnu sugu aizsardzībai, bet no pārējām *NATURA 2000* teritorijām – ne tuvāk par 500 m;

163.6. valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu vizuālās uztveramības zonā izvērtē vēja elektrostaciju ietekmi uz ainavu, ņemot vērā konkrēto situāciju un kultūras pieminekļa specifiku;

163.7. vēja parkus izvieta ne tuvāk par 2 km no kūrorta teritorijas;

163.8. vēja parka robežu nosaka no malējās vēja elektrostacijas torņa projekcijas, bet vēja elektrostacijas attālumu nosaka no vēja elektrostacijas torņa.

8.4. Lietusūdeņu savākšanas sistēmas

164. Visās apbūves teritorijās nodrošina lietusūdeņu un sniega ūdeņu novadīšanu no ielām, ceļiem, laukumiem un apbūves gabaliem, paredzot ūdeņu savākšanas sistēmas.

165. Vietās, kur lietusūdeņu savākšanas sistēmu nav iespējams pieslēgt pie esošajiem tīkliem, paredz lokālu risinājumu, nodrošinot lietusūdeņu novadīšanu speciāli veidotā sistēmā vai filtrējošā slānī.

166. Aizliegts lietusūdeņus tieši ievadīt notekūdeņu savākšanas sistēmā. Pirms lietusūdeņu ievadīšanas valējos virszemes objektos jāparedz to nostādīšanas sistēmas.

167. Prasības lietusūdeņu novadīšanas risinājumiem no projektējamām ielām, ceļiem un laukumiem nosaka detālplānojumā vai paredz būvprojektā.

8.5. Atkritumu savākšanas vietas

168. Plānojot jaunu apbūvi, paredz atkritumu tvertņu novietnes laukumus atbilstoši prognozētajam atkritumu apjomam un veidam.

169. Atkritumu tvertņu izvietojumu nosaka detālplānojumā, būvprojektā vai teritorijas labiekārtojuma projektā saskaņā ar funkcionāli pamatotu piebraucamo ceļu un gājēju ceļu plānojumu.

170. Plānojot atkritumu tvertņu novietņu izvietojumu, izvērtē funkcionālos, higiēniskos un estētiskos aspektus, kā arī apkārtējās apbūves raksturu. Jaunās apbūves teritorijās no atkritumu tvertņu novietnes laukuma malas ievēro šādus attālumus:

170.1. ne tuvāk par 10 m no daudzdzīvokļu mājas fasādes ar logiem;

170.2. ne tuvāk par 20 m no izglītības iestādes ieejas, bērnu rotaļu laukuma vai atpūtas zonas;

170.3. ne tuvāk par 5 m no saglabājamo koku stumbriem;

170.4. ne tuvāk par 1,5 m no zemes vienības robežas, izņemot gadījumu, ja saņemts blakus esošās zemes vienības īpašnieka saskaņojums;

170.5. ne tālāk par 100 m no visattālākās ieejas dzīvojamā mājā vai publiskā ēkā.

171. Aprēķinot atkritumu savākšanas laukuma kopējo platību, vienai tvertnei paredz vismaz 2 m² un ņem vērā specializētā transportlīdzekļa ērtu piekļūšanu atkritumu tvertnēm.

9. Publiskās ārtelpas plānošana

9.1. Teritorijas labiekārtojums un ārtelpas elementi

172. Pilsētvidē publiskajā ārtelpā paredz pietiekamu soliņu un citu labiekārtojuma elementu skaitu, tai skaitā apgaismojumu. Pašvaldība teritorijas plānojumā vai lokālplānojumā var paredzēt prasības teritorijas labiekārtojumam un ārtelpas elementiem.

173. Telefona automātu, autostāviņu kases automātu, bankomātu, reklāmas stabu un citu objektu izvietojums nedrīkst traucēt gājēju, bērnu ratiņu un riteņkrēslu lietotāju pārvietošanos. Brīvās ietves platums nevar būt mazāks par 1,2 m.

174. Sezonas rakstura kafējnicu, ielu tirdzniecības punktu un citu pakalpojumu objektu novietojums publiskajā ārtelpā nedrīkst traucēt gājēju, tai skaitā bērnu ratiņu un riteņkrēslu lietotāju, kustību, aizņemot visu gājēju kustībai paredzēto teritoriju, piemēram, ietvi, laukumu vai krastmalu. Šādos gadījumos brīvās ietves platums nevar būt mazāks par 1,2 m.

9.2. Pasažieru kuģu, jahtu, laivu piestātnes un peldbūves izvietošana

175. Publiski pieejamas pasažieru kuģu, jahtu un laivu piestātnes norāda teritorijas plānojumā vai lokālplānojumā un ierīko, ievērojot būvniecības, dabas aizsardzības un vides pieejamības jomu regulējošo normatīvo aktu prasības.

176. Atbilstoši piestātnes kapacitātei paredz automašīnu stāvmakumu ar pietiekamu stāviņu skaitu.

177. Jahtu un laivu piestātņu platformas un uzbrauktuves izbūvē, ievērojot šādas vides pieejamības un drošības prasības:

177.1. aprīko ar margām un drošības apmalēm;

177.2. izvēlas tādus izmērus, kas nodrošina pietiekamas manevrēšanas iespējas;

177.3. pielieto neslīdošus ieseguma materiālus.

178. Uzbrauktuviņu slīpums nedrīkst pārsniegt 1:12 vai 8 %. Vietās, kur uzbrauktuves ir pakļautas laikapstākļiem, nodrošina lietuvēdēju novadišanu.

179. Plānojot peldbūvju izvietojumu, nodrošina brīvu piekļuvi publiskajiem ūdeņiem un paredz atbilstošu inženierinfrastruktūras nodrošinājumu.

9.3. Publiskas atpūtas vietas

180. Publiskos objektus, tai skaitā publisko pasākumu vietas un atpūtas vietas dabā, nodrošina ar tualetēm, kas iekārtotas, ievērojot vides pieejamības prasības un paredzot vietu papildu tualetšu izvietošanai publisko pasākumu norīšu laikā.

181. Publisko masu pasākumu vietās un atpūtas vietās dabā paredz iespēju īslaicīgu lielas ietilpības autonomvietņu nodrošināšanai, ņemot vērā paredzamo apmeklētāju skaitu.

182. Atpūtas vietas iekārto atbilstoši higiēnas un vides aizsardzības prasībām, paredzot atkritumu savākšanas vietas un vides pieejamības prasībām atbilstošas tualetes.

183. Publiski pieejamas peldvietas ierīko, ievērojot prasības, kas noteiktas normatīvajos aktos par peldvietas izveidošanu un uzturēšanu, kā arī vides pieejamības prasības.

184. Pie dabas takām un laipām ierīko vietas, kur apmeklētājiem iespējams samainīties.

185. Dabas taku celiņi un laipas ir ar neslidenu virsmu. Ja tie veidoti no koka, to virsma ir speciāli apstrādāta (gropes vai abrazīvā materiāla joslas).

186. Vietās, kur dabas takai ir bīstams slīpums, krauja vai nogāze vai tā tieši ved uz ūdensobjektu vai stāvu krauju, paredz drošas margas vai aizsargbarjeras ne mazāk kā 0,90 m augstumā.

187. Mainoties dabas takas līmeņiem, uz takas veido nobrauktuvi ar garenslīpumu, ne lielāku par 1:20 vai 5 %. Pie dabas takām ierīko īslaicīgas atpūtas vietas 500 līdz 1000 m attālumā.

9.4. Grāvji, ūdensnotekas un mākslīgās ūdenskrātuves

188. Ja tiek plānota meliorēto teritoriju apbūve, lokālpilnplānojumā, detālplānojumā vai būvprojektā paredz meliorācijas sistēmas rekonstrukciju vai pārkārtošanu. Meliorācijas sistēmas rekonstrukciju vai pārkārtošanu veic pirms teritorijas apbūves.

189. Ierīkojot virszemes ūdeņu savākšanas sistēmas vai meliorācijas sistēmas tikai vienā īpašumā, grāvju augšmala nedrīkst atrasties tuvāk par 2 m no blakus esošās zemes vienības robežas. Šo attālumu var samazināt, ja ir saņemts blakus esošās zemes vienības īpašnieka saskaņojums.

190. Būvējot jaunas ielas vai piebraucamos ceļus pāri ūdenstecei, jāparedz piemērota diametra caurteka vai tilts.

191. Aizliegts aizbērt esošos novadgrāvjus un dabīgās ūdens noteces, pirms nav izbūvēta cita ūdeņu savākšanas un novadīšanas sistēma atbilstoši meliorācijas sistēmu pārkārtošanas projektam.

192. Plānojot apbūvi lauku teritorijās, būves nevar izvietot tuvāk par 10 m no ūdensnotekas un novadgrāvja kroles (augšmalas) un tuvāk par 8 m no segtas ūdensnotekas ass, ja tās diametrs ir 300 mm un vairāk, izņemot gadījumus, ja attiecīgās būves ir saistītas ar meliorācijas sistēmām.

193. Mākslīgās ūdenstilpes, kas ir lielākas par 0,1 ha, nevar ierīkot tuvāk par 10 m no blakus esošās zemes vienības robežas. Šo attālumu var samazināt, ja ir saņemts blakus esošās zemes vienības īpašnieka saskaņojums.

194. Plānojot mākslīgas ūdenskrātuves izveidošanu, uzpludinot teritoriju, jāsaņem hidromelioratīvajā būvniecībā sertificēta eksperta atzinums par plānotā objekta ietekmi uz apkārtējiem zemes īpašumiem un attiecīgo zemesgabalu īpašnieku saskaņojums, kurus tas ietekmē.

9.5. Reljefa un augsnes virskārtas aizsardzība

195. Veicot zemes līmeņa pazemināšanu vai paaugstināšanu vairāk nekā par 0,5 m, kā būvprojekta vai teritorijas labiekārtošanas projekta daļu izstrādā teritorijas vertikālo plānojumu. Nogāzes slīpuma sākums nevar atrasties tuvāk par 1 m no blakus esošās zemes vienības robežas, izņemot gadījumu, ja ir saņemts blakus esošās zemes vienības īpašnieka saskaņojums.

196. Veicot būvniecību un teritorijas labiekārtošanu, saglabā augsnes virskārtu un pēc būvniecības darbu pabeigšanas to atjauno.

10. Transportlīdzekļu novietošana

10.1. Autonovietnes

197. Teritorijas plānojumos un lokālplānojumos nosaka prasības autonomvietņu izvietojumam, tai skaitā attālumiem līdz dažādu veidu objektiem, un nepieciešamo autonomvietņu skaitu dažādiem izmantošanas veidiem.

198. Pie nozīmīgām publiskām ēkām papildus autonomvietnēm paredz arī speciāli aprīkotas velosipēdu, motociklu (arī mopēdu un motorolleru) un tūristu autobusu novietnes.

199. Nepieciešamo platību virszemes atklātai autonomvietnei aprēķina, pieņemot, ka vienas vieglās automašīnas izvietojumam nepieciešami aptuveni 25 m², viena motocikla izvietojumam – 5 m², bet viena pasažieru autobusa izvietojumam – 60–75 m².

200. Atklātās autonomvietnēs, kas paredzētas vairāk nekā 50 transportlīdzekļiem, paredz lietusūdeņu savākšanu un novadīšanu lietusūdeņu kanalizācijas sistēmā.

201. Atklātās pastāvīgās autonomvietnes no dzīvojamās apbūves, pirmsskolas izglītības iestādēm, skolām vai veselības aprūpes iestādēm norobežo ar apstādījumu joslu, ko veido kā dzīvžogu.

202. Izbūvējot atsevišķu atklātu autonomvietni daudzdzīvokļu māju pagalmos, to labiekārto, paredzot norobežojošos stādījumus gar bērnu rotaļu laukumiem, sporta laukumiem vai iedzīvotāju atpūtas vietām.

203. Autonomvietnēs publiskajā ārtelpā un pie publiskām ēkām paredz speciālas ne mazāk kā 3,5 m platas autostāvietas personām ar īpašām vajadzībām. Autostāvietas, kas paredzētas personām ar īpašām vajadzībām, izvēto vistuvāk objektam.

204. Ja pie publiskās ēkas paredzēts veidot vairāk nekā 10 autostāvietu, personām ar īpašām vajadzībām paredz vismaz vienu autostāvietu no katrām 20 autostāvietām. Ja pie publiskās ēkas paredzēts mazāk par 10 autostāvietām, personām ar īpašām vajadzībām paredz vismaz vienu autostāvietu.

205. Pie jaunbūvējamām daudzdzīvokļu mājām nodrošina vismaz vienu autostāvietu personām ar īpašām

vajadzībām, ko izvieto maksimāli tuvu ieejai.

206. Slēgtām autonomvietnēm nepieciešamo minimālo platību aprēķina pēc plānotā automašīnu skaita atkarībā no to izvietojuma veida.

207. Stāvparku izvietojumu nosaka teritorijas plānojumā, lokālplānojumā vai detālplānojumā.

208. Stāvparku var veidot kā daudzfunkcionālu kompleksu, apvienojot ar tirdzniecības, pakalpojumu vai citiem publiska rakstura objektiem.

10.2. Velosipēdu novietnes

209. Velosipēdu novietnes paredz pie tirdzniecības un pakalpojumu objektiem, publiskām pārvaldes, kultūras, izglītības, ārstniecības iestādēm, sporta un atpūtas objektiem.

210. Velosipēdu novietnes izvieto tā, lai netiktu traucēta gājēju pārvietošanās pa ietvēm un gājēju celiņiem.

211. Velosipēdu novietnes platību aprēķina, pieņemot, ka viena velosipēda novietošanai nepieciešamā platība ir 1,2 m².

11. Riska teritorijas un piesārņotās teritorijas

212. Izstrādājot teritorijas attīstības plānošanas dokumentus, ņem vērā:

212.1. paaugstinātās bīstamības objektus;

212.2. ģeoloģiskā riska teritorijas;

212.3. plūdu riska teritorijas;

212.4. paaugstinātas ugunsbīstamības riska teritorijas un sprādzienbīstamos objektus;

212.5. piesārņotas un potenciāli piesārņotas teritorijas;

212.6. aviācijas nelaimes gadījumu riskus (gaisa kuģu pacelšanās un nolaišanās zonā).

213. Paaugstināta riska teritorijas, paaugstinātas bīstamības objektus un potenciālās paaugstināta riska zonas izvērtē atkarībā no nevēlamā procesa vai avārijas varbūtības, atkārtošanās biežuma, seku un zaudējumu apjoma un grafiski parāda teritorijas plānojumā, lokālplānojumā vai detālplānojumā.

214. Paaugstinātās bīstamības objektu avāriju riska zonā pašvaldība var noteikt ierobežojumus esošās dzīvojamās un publiskās apbūves blīvuma palielināšanai, norādot maksimālo pieļaujamo apbūves blīvumu un intensitāti.

215. Teritorijas plānojuma vai lokālplānojuma apbūves noteikumos nosaka prasības vai ierobežojumus tādu objektu būvniecībai, kuru darbība var izraisīt rūpnieciskas avārijas iespējamību.

216. Būvniecība aizliegta aktīvu karsta procesu, krastu erozijas, zemes noslīdējumu, izskalojumu un citās paaugstināta ģeoloģiskā riska teritorijās, izņemot tādas būves, kas paredzētas riska faktoru mazināšanai.

217. Plūdu riska teritorijās pašvaldība var noteikt īpašas prasības būvniecībai un vides infrastruktūrai, piemēram, notekūdeņu savākšanas un attīrīšanas sistēmām.

218. Ievērojot katra konkrētā objekta vai teritorijas specifiku un riska pakāpi, pašvaldība teritorijas plānojuma vai lokālplānojuma apbūves noteikumos, pamatojoties uz izpētes rezultātiem, var noteikt stingrākus ierobežojumus, nekā nosaka citi normatīvie akti vides aizsardzības vai veselības jomā.

219. Teritorijas plānojuma vai lokālplānojuma apbūves noteikumos var paredzēt ierobežojumus apbūvei paaugstinātas ugunsbīstamības riska teritorijās, nosakot minimālos pieļaujamos attālumus no sprādzienbīstamiem objektiem līdz citai apbūvei un meža masīvam, kā arī ierobežojumus teritoriju apmežošanai joslās līdz blīvas apbūves teritorijām pilsētās un ciemos.

220. Potenciālajā piesārņojuma izplatības areālā aizliegts plānot jaunu dzīvojamo apbūvi, izglītības iestādes un ārstniecības iestādes.

221. Plānojot jaunu saimniecisko darbību, pašvaldība vispirms izvērtē iespēju izmantot degradētās, pamestās un neapsaimniekotās teritorijas ar esošo infrastruktūru.

12. Ainavu aizsardzība un plānošana

222. Teritorijas plānojumā vai lokālplānojumā var noteikt ainaviski vērtīgās teritorijas, kuras attēlo grafiskajā daļā.

223. Ainaviski vērtīgajās teritorijās aizliegtas darbības, kuru rezultātā notiek nevēlamas ainavas struktūras izmaiņas, piemēram, nozīmīgu skatu punktu un perspektīvu aizsegšana ar būvēm, apstādīšana ar kokiem vai būtiska reljefa pārveidošana.

224. Ainaviski vērtīgās teritorijas nosaka, veicot ainavu novērtējumu, kura rezultātus ietver ainavu plānā.

225. Ainaviski vērtīgajās teritorijās un vietās pašvaldība var pieprasīt veikt ainavas izvērtējumu detālplānojuma vai būvprojekta ietvaros.

226. Ainaviski vērtīgajās teritorijās pirms apmežošanas vai mežizstrādes izstrādā ainavu dizaina plānu.

227. Kultūras pieminekļu aizsardzības zonās apmežošana ir aizliegta, ja tās rezultātā tiks aizsegta augstvērtīgas skatu perspektīvas vai būtiski mainīts kultūrainavas raksturs.

228. Ainavu plānu var izstrādāt kā tematisko plānojumu, kurā minēti ieteikumi turpmākai rīcībai.

229. Ainavu plānā nosaka:

229.1. īpaši vērtīgās ainavu telpas;

229.2. galvenās vērtības;

229.3. ainavu struktūras raksturīgos elementus;

229.4. publiski pieejamus skatu punktus un perspektīvas;

229.5. ainaviskos ceļus;

229.6. objektus ar kultūrvēsturisko vērtību un citu nozīmīgu informāciju;

229.7. ainavas vai tās vienību kvalitātes mērķus;

229.8. ainavas kopšanas un uzturēšanas pasākumus, kas nepieciešami ainavas vai tās vienību kvalitātes mērķu sasniegšanai.

230. Ainavu plānos norāda potenciālo konflikta situāciju vietas, kā arī teritorijas, kurās nepieciešams veikt padziļinātu izpēti un izstrādāt detalizētākus vides atvērēšanas vai ainavu reģenerācijas plānus. Ainavu plānos ietver arī rekomendācijas ainaviski vērtīgo teritoriju attīstībai.

13. Kultūras pieminekļi un to aizsardzība

231. Valsts aizsargājamus kultūras pieminekļus grafiski attēlo teritorijas plānojumā atkarībā no plānojuma mēroga un pieejamo datu precizitātes.

232. Kultūras pieminekļus, par kuru teritoriju un atrašanās vietu atbildīgā institūcija nav sniegusi precīzus datus, attēlo nosacīti, ņemot vērā pieejamo informāciju.

233. Kultūras pieminekļu individuālo aizsardzības zonu robežas pēc iespējas nosaka pa dabā saskatāmām robežām vai zemesgabalu kadastra robežām, ņemot vērā vēsturiskā plānojuma struktūru, ainaviskos aspektus, kultūras pieminekļa uztveramību.

14. Teritorijas ar īpašiem noteikumiem

234. Ja nepieciešams, teritorijas plānojumos un lokālplānojumos nosaka un attēlo šādas teritorijas ar īpašiem noteikumiem:

234.1. teritorijas, kurām izstrādājami lokālplānojumi;

234.2. teritorijas, kurām izstrādājami detālplānojumi;

234.3. vietējās nozīmes kultūrvēsturiskās un dabas teritorijas;

234.4. ainaviski vērtīgās teritorijas;

234.5. vietējās nozīmes lauksaimniecības teritorijas;

234.6. nacionālas un vietējas nozīmes infrastruktūras attīstības teritorijas;

234.7. citas teritorijas, tai skaitā lidostu un ostu teritorijas.

235. Teritorijās, kas ielānotas nacionālas un vietējas nozīmes infrastruktūras izbūvei un rekonstrukcijai, paredz tikai īslaicīgas lietošanas būves, kas saistītas ar apkalpi, pakalpojumiem, tūrismu, rekreāciju vai citiem līdzīgiem izmantošanas mērķiem un ir izmantojamas līdz plānotā infrastruktūras objekta būvniecībai.

236. Papildus šo noteikumu 235.punktā minētajiem nosacījumiem teritorijās, kas ielānotas autoceļu un dzelzceļu trasēm, ir atļauts turpināt uzsākto izmantošanu, kā arī:

236.1. veikt lauksaimniecisko darbību – piemēram, augkopību, sakņkopību, stādu audzēšanu, biomasas audzēšanu, kā arī izvietot mājlopu pagaidu mītnes, šķūņus, noliktavas, savaļas dzīvnieku dārzus;

236.2. ierīkot tūrisma, sporta, rekreācijas objektus – kempingus, laivu piestātnes, kafejnīcas, moteļus, sporta laukumus, autotrases, mototrases, velotrases;

236.3. ierīkot transporta infrastruktūras objektus – vietējas nozīmes ceļus, degvielas uzpildes stacijas, transporta stāvlaukumus, noliktavas, uzglabāšanas laukumus;

236.4. ierīkot sakņu dārzus.

237. Teritorijas plāņos un lokālplāņos precīzē perspektīvo transporta koridoru un trašu vietas, izvēloties optimālo risinājumu un ņemot vērā pētījumu rezultātus, ja tādi ir veikti.

238. Teritorijas plāņos kā teritorijas ar īpašiem noteikumiem var noteikt arī piesārņotās, potenciāli piesārņotās un degradētās teritorijas.

15. Teritorijas izmantošanas veidu klasifikācija

239. Teritorijas izmantošanas veidus nosaka saskaņā ar šo noteikumu 3.pielikumu.

240. Katram teritorijas izmantošanas veidam ir nosaukums un klasifikācijas kods – ciparu identifikators, ko veido:

240.1. grupas identifikācijas kods – divi cipari;

240.2. teritorijas izmantošanas veida kods – trīs cipari.

241. Valsts informācijas sistēmās un dokumentos teritorijas izmantošanas veida kodu norāda atbilstoši šajos noteikumos paredzētajai teritorijas izmantošanas klasifikācijai.

16. Noslēguma jautājumi

242. Šo noteikumu prasības nepiemēro:

242.1. teritorijas plāņos vai lokālplāņos, kuru izstrāde uzsākta līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai, ja pašvaldība teritorijas plāņos vai lokālplāņos apstiprina sešu mēnešu laikā no šo noteikumu spēkā stāšanās dienas;

242.2. ja būvprojektēšana ir uzsākta līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai un būvatļauja ir izsniegta ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā pēc šo noteikumu spēkā stāšanās dienas.

243. Ja vēja elektrostacijas būvniecības iecere atbilst spēkā esošam detālplāņam, bet ir pretrunā šo noteikumu 161. vai 163.punktā minētajām prasībām, būvatļauju šādai vēja elektrostacijas būvniecībai var izsniegt ne vēlāk kā viena gada laikā no šo noteikumu spēkā stāšanās dienas.

244. Šo noteikumu 12.punktā un 65.4.apakšpunktā minētie nosacījumi ir piemērojami gadījumos, ja zemes vienībā ir uzbūvētas būves vai to būvniecība ir uzsākta līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai būvniecību reglamentējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

245. Šo noteikumu 21.punktā minētie nosacījumi nav attiecināmi uz šādiem gadījumiem:

245.1. ja lauku teritorijā esošie izmantošanas veidi atbilst šo noteikumu 21.punktā minētajām funkcionālajām zonām;

245.2. teritorijas plānojumā, kas ir spēkā šo noteikumu spēkā stāšanās dienā, lauku teritorijā noteiktais funkcionālais zonējums neatbilst šo noteikumu 21.punktā minētajiem nosacījumiem.

Ministru prezidents V.Dombrovskis

Vides aizsardzības un
reģionālās attīstības ministra vietā –
ekonomikas ministrs D.Pavļuts

1.pielikums
Ministru kabineta
2013.gada 30.aprīļa
noteikumiem Nr.240

Teritoriju attēlošana teritorijas plānojumos, lokālplānojumos un detālplānojumos

I. Funkcionālā zonējuma attēlošana

Nr. p.k.	Funkcionālā zona	Zonu un apakšzonu apzīmējums	Krāsa/ ģeotelpiskais kods/ noformējums
1.	Savrupmāju apbūves teritorija	DzS	<i>Dzeltens</i> 1010100 pildījums – RGB 255 245 145 kontūras – nav
		DzS1; DzS2....	
2.	Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorija	DzM	<i>Oranžs</i> 1010200 pildījums – RGB 255 215 125 kontūras – nav
		DzM1; DzM2....	
3.	Daudzstāvu dzīvojamās apbūves teritorija	DzD	<i>Gaiši brūns</i> 1010300 pildījums – RGB 215 160 135 kontūras – nav
		DzD1; DzD2.....	
4.	Publiskās apbūves teritorija	P	<i>Gaiši sarkans</i> 1010400 pildījums –RGB 255 115 130 kontūras – nav
		P1; P2....	
5.	Jauktas centra apbūves teritorija	JC	<i>Sarkani violets</i> 1010500 pildījums – RGB 205 100 155 kontūras – nav
		JC1; JC2.....	
6.	Rūpnieciskās apbūves teritorija	R	<i>Violets</i> 1010600 pildījums – RGB 195 155 215 kontūras – nav
		R1; R2.....	
7.	Transporta infrastruktūras teritorija	TR	<i>Gaiši pelēks</i> 1010700 pildījums – RGB 225 225 225 kontūras – nav
		TR1; TR2.....	
8.	Tehniskās apbūves teritorija	TA	<i>Pelēks</i> 1010800 pildījums – RGB 200 200 200 kontūras – nav
		TA1; TA2....	
9.	Dabas un apstādījumu teritorija	DA	<i>Spilgti zaļš</i> 1010900 pildījums – RGB 170 255 45 kontūras – nav
		DA1; DA2....	
10.	Mežu teritorija	M	<i>Pelēki zaļš</i> 1011000 pildījums – RGB 210 230 180 kontūras – nav
		M1; M2....	

11.	Lauksaimniecības teritorija	L	Gaiši dzeltens 1011100 pildījums – RGB 255 255 225 kontūras – nav
		L1; L2....	
12.	Ūdeņu teritorija	Ū	Gaiši zils 1011200 pildījums – RGB 205 235 255 kontūras – nav
		Ū1; Ū2...	

II. Teritoriju ar īpašiem noteikumiem attēlošana

Nr. p.k.	Teritorijas veids	Zonu un apakšzonu apzīmējums	Ģeotelpiskais kods/ ieteicamais noformējums
1.	Cita teritorija ar īpašiem noteikumiem	TIN1	1020100
		TIN11; TIN12.....	
2.	Teritorija, kurai izstrādājams lokālplānojums	TIN2	1020200
		TIN21; TIN22....	
3.	Teritorija, kurai izstrādājams detālplānojums	TIN3	1020300
		TIN31; TIN32.....	
4.	Vietējas nozīmes kultūrvēsturiskā un dabas teritorija	TIN4	1020400
		TIN41; TIN42....	
5.	Ainaviski vērtīga teritorija	TIN5	1020500
		TIN51; TIN52.....	
6.	Vietējas nozīmes lauksaimniecības teritorija	TIN6	1020600
		TIN61; TIN62.....	
7.	Nacionālas un vietējas nozīmes infrastruktūras attīstības teritorija	TIN7	1020700

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministra vietā – ekonomikas ministrs D.Pavļuts

2.pielikums
Ministru kabineta
2013.gada 30.aprīļa
noteikumiem Nr.240

Ielu un ceļu kategorijas

Nr. p.k.	Teritorija	Kategoriju grupa	Ceļa (ielas) kategorija	Ceļa (ielas) nozīme un funkcija
1.	Lauku teritorijas	A	AI	Galvenais autoceļš satiksmei ar ārvalstīm un valsts galvaspilsētu
			AII	Starpreģionālais autoceļš satiksmei vairāku reģionu teritorijās starp galvenajiem autoceļiem, savieno galvenos centrus ar vidējiem centriem
			AIII	Reģionālais autoceļš satiksmei starp vidējiem centriem, savieno vidējos centrus ar mazajiem centriem
			AIV	Lauku ceļš, savieno mazos centrus, teritorijas
			AV	Lauku ceļš vietējai satiksmei lauku apvidos, savieno teritorijas ar augstākas kategorijas ceļiem

			AVI	Lauku ceļš lauku un mežu apsaimniekošanai, piebraukšanai ražošanas objektiem, zemnieku vai individuālajām saimniecībām, iestādēm un mājām
2.	Pilsētu un ciemu teritorijas	B	BI	Neapbūvēts apdzīvotas vietas ceļš (iela) galveno autoceļu tranzītsatiksmei un apdzīvotās vietas galvenā centra savienošanai ar citiem centriem
			BII	Neapbūvēts apdzīvotas vietas ceļš (iela) starpreģionālo un reģionālo autoceļu tranzītsatiksmei un iekšējo centru savienošanai
			BIII	Neapbūvēts apdzīvotas vietas ceļš (iela) iekšējo vidējo un mazo centru savienošanai
			BIV	Neapbūvēts pievienošanas ceļš (iela)
		C	CIII	Iekšējos vidējos centrus savienjoša iela
			CIV	Iekšējos mazos centrus savienjoša iela
		D	DIV	Savienjoša piekļūšanas iela
			DV	Piekļūšanas iela
		E	EV	Piekļūšanas un uzturēšanās iela
			EVI	Uzturēšanās iela (ceļš)

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministra vietā – ekonomikas ministrs D.Pavļuts

3.pielikums
Ministru kabineta
2013.gada 30.aprīļa
noteikumiem Nr.240

Teritorijas izmantošanas veidu klasifikators

Grupas kods	Teritorijas izmantošanas veida grupas nosaukums	Veida kods	Teritorijas izmantošanas veida nosaukums	Teritorijas izmantošanas veida apraksts
1	2	3	4	5
1. Apbūvēta teritorija				
11	Dzīvojamā apbūve un teritorijas izmantošana	11001	Savrupmāju apbūve	Dzīvojamā apbūve, ko veido savrupmājas (brīvi stāvošas individuālās dzīvojamās mājas) un dvīņu mājas (divas bloķētas, arhitektoniski vienotas un simetriskas individuālās dzīvojamās mājas ar identisku plānojumu), ietverot nepieciešamās palīgbūves un labiekārtojumu
		11002	Vasarnīcu apbūve	Apbūve, ko veido sezonas rakstura apdzīvošanai paredzētas individuālas dzīvojamās ēkas otro māju statusā, ārpus pastāvīgās dzīvesvietas, ar nepieciešamajām palīgbūvēm un labiekārtojumu
		11003	Dārza māju apbūve	Apbūve, ko pārsvarā veido ģimenes dārziņi ar būvēm, kas paredzētas sezonas rakstura izmantošanai, tai skaitā dzīvošanai
		11004	Viensētu apbūve	Savrupa apbūve lauku teritorijā, ko veido viena vai vairākas individuālās dzīvojamās ēkas ar saimniecības ēkām un palīgbūvēm, kas nepieciešamas mājsaimniecības uzturēšanai vai saimnieciskai darbībai
		11005	Rindu māju apbūve	Dzīvojamā apbūve, ko veido trīs un vairāk lineāri bloķētas individuālās dzīvojamās mājas ar nepieciešamajām palīgbūvēm un labiekārtojumu
		11006	Daudzdzīvokļu māju apbūve	Dzīvojamā apbūve, ko veido daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas ar nepieciešamajām palīgbūvēm un labiekārtojumu
		11007	Dzīvojamā apbūve uz ūdens	Apbūve, ko veido peldbūves, kas pielāgotas mājokļa funkcijai vai dzīvojamās ēkas, kas nostiprinātas uz pāļiem
12	Publiskā apbūve un teritorijas izmantošana	12001	Biroju ēku apbūve	Apbūve, ko veido bankas, diplomātiskie dienesti, konferenču un kongresu centri, pašvaldības iestādes, valsts pārvaldes iestādes, tiesu nami, sakaru nodaļas, pasta, radiostaciju un televīzijas centri, studijas un citi uzņēmumi, organizācijas un

			iestādes
		12002	Tirdzniecības vai pakalpojumu objektu apbūve Apbūve, ko veido veikali, aptiekas, sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi, tirgus, tirgus paviljoni, sezonas rakstura tirdzniecības vai pakalpojumu objekti (tirdzniecības kioski un segtie tirdzniecības stendi), restorāni, bāri, kafejnīcas, kā arī sadzīves un citu pakalpojumu objekti, tai skaitā degvielas uzpildes stacijas un automobiļu un motociklu apkopes uzņēmumi, izņemot ražošanas objektus
		12003	Tūrisma un atpūtas iestāžu apbūve Apbūve, ko veido viesnīcas, moteļi, dienesta viesnīcas, jauniešu kopmītnes, viesu mājas un cita veida īslaicīgas apmešanās vietas (viesu nami, pansijas, lauku tūrismam izmantojamās mājas) un citi izmitināšanas pakalpojumu nodrošināšanai nepieciešamie objekti un infrastruktūra, ietverot kempingus, laukumus atpūtas transportlīdzekļiem un apdzīvojamām autopiķabēm
		12004	Kultūras iestāžu apbūve Apbūve, ko veido ēkas mūzikas, deju un citiem izklaides pasākumiem, teātri, koncertzāles, apjuntas vasaras estrādes, kultūras nami, cirka ēkas, muzeji, arhīvu un bibliotēku ēkas, plašsaziņas līdzekļu centri, izstāžu zāles, citas mākslas, izklaides un atpūtas iestādes un to darbības nodrošināšanai nepieciešamie objekti un infrastruktūra
		12005	Sporta būvju apbūve Apbūve, ko veido ēkas sporta nodarbībām un sporta pasākumiem (piemēram, arēnas, sporta manēžas, sporta zāles, slēgtie peldbaseini, segtie sporta laukumi), sporta un atpūtas būves (piemēram, sporta laukumi, tai skaitā golfa laukumi un laukumi jāšanas sportam, trases ar cieto vai mīksto segumu, stadioni, velotreki, atklātie peldbaseini, ūdenssporta būves)
		12006	Aizsardzības un drošības iestāžu apbūve Apbūve, ko veido soda izciešanas iestādes, aizsardzības spēku, policijas, ugunsdzēsības un glābšanas dienesti un ugunsdzēsēju depo, kazarmas un citas valsts aizsardzības un drošības iestādes un to funkcijām nepieciešamās ēkas un būves
		12007	Izglītības un zinātnes iestāžu apbūve Apbūve, ko veido jebkura līmeņa izglītības iestāžu (pirmsskolas aprūpes un izglītības, pamata un vidējās izglītības, profesionālās ievirzes, speciālās, interešu izglītības, augstākās, pieaugušo un tālākizglītības) vai zinātniskās pētniecības iestāžu, tai skaitā zinātniski pētniecisko institūtu, meteoroloģisko staciju, darbības nodrošināšanai nepieciešamie objekti un infrastruktūra
		12008	Veselības aizsardzības iestāžu apbūve Apbūve, ko veido ārstu prakses, slimnīcas un veselības centri, sanatorijas, un citi ārstniecības nolūkiem paredzēti objekti un tiem nepieciešamā infrastruktūra
		12009	Sociālās aprūpes iestāžu apbūve Apbūve, ko veido sociālās aprūpes un rehabilitācijas iestādes, tai skaitā pensionāti, dienas centri, krīzes centri, patversmes un citi līdzīgi objekti, kā arī to darbības nodrošināšanai nepieciešamie objekti un infrastruktūra
		12010	Dzīvnieku aprūpes iestāžu apbūve Apbūve, ko veido veterinārmedicīniskās prakses iestādes dzīvnieku aprūpei, dzīvnieku viesnīcas un patversmes, izņemot lauksaimniecības dzīvnieku vai savaļas dzīvnieku turēšanai vai audzēšanai paredzētas būves
		12011	Reliģisko organizāciju ēku apbūve Apbūve, ko veido jebkuras reliģiskas kopienas kulta celtnes, tai skaitā baznīcas, klosteri, kā arī to apbūves kompleksā ietvertas reliģijas izglītības iestādes, darbinieku dzīvojamās ēkas un sociālo pakalpojumu ēkas
13	Rūpnieciskā apbūve un teritorijas izmantošana	13001	Vieglās rūpniecības uzņēmumu apbūve Tekstilizstrādājumu, apģērbu un ādas izstrādājumu ražošanas, pārtikas rūpniecības, mēbeļu ražošanas, poligrāfijas, industriālo un tehnoloģisko parku un citu vieglās rūpniecības uzņēmumu, kas nerada būtisku piesārņojumu, darbības nodrošināšanai nepieciešamā apbūve un infrastruktūra
		13002	Smagās rūpniecības un pirmapstrādes uzņēmumu apbūve Metālapstrādes un mašīnbūves, derīgo izrakteņu pārstrādes (ārpus derīgo izrakteņu ieguves vietām), gumijas rūpniecības, ādas, koksnes pārstrādes un celulozes ražošanas, būvmateriālu un sanitārtehnisko iekārtu ražošanas, kā arī ķīmiskās rūpniecības uzņēmumu, atkritumu pārstrādes uzņēmumu (ārpus atkritumu apglabāšanas poligoniem) un

				līdzīgu uzņēmumu, tai skaitā uzņēmumu, kuru darbība var radīt būtisku piesārņojumu, apbūve un infrastruktūra
		13003	Lauksaimnieciskās ražošanas uzņēmumu apbūve	Lauksaimnieciskās ražošanas, ietverot lauksaimniecības servisa uzņēmumu (tai skaitā mehāniskās darbnīcas, kaltes, pagrabi, noliktavas, saldētavas, kautuves), un līdzīgu darbību nodrošināšanai nepieciešamā apbūve un infrastruktūra
		13004	Derīgo izrakteņu ieguve	Derīgo izrakteņu ieguves karjeri, to ierīkošana un renovācija, ieguves rūpniecības vai iežu ieguves būves, ieguves rūpniecības uzņēmumi, noliktavas un cita derīgo izrakteņu ieguves darbības nodrošināšanai nepieciešamā apbūve un infrastruktūra
		13005	Atkritumu apsaimniekošanas un pārstrādes uzņēmumu apbūve	Atkritumu (tai skaitā sadzīves, ražošanas un bīstamo atkritumu) savākšanas, pārkraušanas, šķirošanas, uzglabāšanas, reģenerācijas un apglabāšanas vietu apbūve
14	Tehniskā apbūve un teritorijas izmantošana	14001	Inženiertehniskā infrastruktūra	Virszemes, pazemes un zemūdens inženierkomunikācijas un inženiertīkli, hidrobūves (piemēram, moli un vļņlauži) siltumenerģijas, elektroenerģijas, gāzes, elektronisko sakaru, ūdens, naftas produktu un citu resursu pārvadei, uzglabāšanai, sadalei un pievadei, ietverot aprīkojumu, iekārtas, ierīces un citas darbības nepieciešamās būves (piemēram, cauruļvadi un kabeli)
		14002	Transporta lineārā infrastruktūra	Autoceļi, ielas, dzelzceļš un citas kompleksas transporta inženierbūves, tai skaitā tilti, estakādes, tuneļi un citas līdzīgas būves, kas veido lineāru transporta infrastruktūru
		14003	Transporta apkalpojošā infrastruktūra	Ēkas sauszemes, gaisa un ūdens satiksmes pakalpojumu nodrošināšanai, tai skaitā dzelzceļa pasažieru stacijas, autoostas, lidostas, ostas, garāžas, atsevišķi iekārtotas atklātās autostāvietas, stāvparki, daudzstāvu autostāvietas
		14004	Noliktavu apbūve	Apbūve, ko veido tirdzniecības un noliktavu ēkas, kas paredzētas materiālu, vielu un citu preču komplektēšanai, iesaiņošanai, pārdošanai, pagaidu uzkrāšanai vai uzglabāšanai vairumā (izņemot jebkādu preču ražošanu vai pārstrādāšanu un rūpniecības uzņēmumu teritorijā esošās noliktavas), kā arī loģistikas centri, preču stacijas un līdzīgas ēkas
		14005	Lidostu un ostu apbūve	Apbūve, ko veido lidostu, ostu termināļi un ar tiem saistītā infrastruktūra, tai skaitā hidrotehniskās būves, piestātnes, navigācijas iekārtas un ierīces lidostā un ostā, upju kuģu piestātnes
		14006	Energoapgādes uzņēmumu apbūve	Enerģijas ražošanas un energoapgādes uzņēmumu (piemēram, hidroelektrostacijas, koģenerācijas stacijas, vēja elektrostacijas un vēja elektrostaciju parki) apbūve, neietverot lineāro inženiertehnisko infrastruktūru
Neapbūvēta teritorija (2)				
21	Mežsaimnieciska teritorijas izmantošana	21001	Mežsaimnieciska izmantošana	Meža ilgtspējīgai apsaimniekošanai, izmantošanai, aizsardzībai nepieciešamā meža infrastruktūra, ietverot rekreācijas objektus, sawaļas dzīvnieku dārzus, malkas meža, celulozes meža un lietaskoku, Ziemassvētku eglīšu un citu meža produktu audzēšanu un ciršanu
		21002	Mežs īpaši aizsargājamās dabas teritorijās	Meža apsaimniekošana atbilstoši normatīvo aktu prasībām īpaši aizsargājamās dabas teritorijās
22	Lauksaimnieciska teritorijas izmantošana	22001	Lauksaimnieciska izmantošana	Augkopība, dārzenkopība, dārzkopība (tai skaitā sakņu dārzi un ģimenes dārziņi), lopkopība, lauksaimniecībai alternatīvie saimniekošanas veidi (piemēram, sēņu audzēšana) un cita lauksaimnieciskā darbība, ietverot specializētos lopkopības kompleksus, dārzniecības un siltumnīcu kompleksus, kā arī nedzīvojamās ēkas un būves lauksaimnieciskās ražošanas nodrošināšanai
23	Ūdenssaimnieciska teritorijas izmantošana	23001	Ūdenssaimnieciska izmantošana	Dabiskas vai mākslīgas izcelsmes ūdens akvatorijas, kuras tiek izmantotas zivsaimniecībai, zvejniecībai un citiem ūdenssaimniecības veidiem
24	Publiskā ārtelpa	24001	Labiekārtota publiskā ārtelpa	Labiekārtoti parki (piemēram, atrakciju un atpūtas parki), zooloģiskie un botāniskie dārzi, mežaparki, kapsētas, dzīvnieku kapsētas, pludmales laukumi, publiski pieejami

			pagalmi, ietverot apstādījumus un labiekārtojuma infrastruktūru (tai skaitā nedzīvojamās ēkas un būves) atpūtas, veselības un fizisko aktivitāšu nolūkam un citu publiskās ārtelpas funkciju nodrošināšanai
		24002	Publiskā ārtelpa (bez labiekārtojuma)
		24003	Īdens telpas publiskā izmantošana
			Dabas teritorijas bez apbūves un labiekārtojuma infrastruktūras, piemēram, dabiskas palieņu pļavas, pludmales, ūdensmalas
			Īdens akvatorijas izmantošana publiskiem pasākumiem, pakalpojumiem, atpūtai, sportam un to nodrošināšanai nepieciešamā infrastruktūra, tai skaitā peldbūves vai uz pāļiem stiprinātas būves

Vides aizsardzības un
reģionālās attīstības ministra vietā –
ekonomikas ministrs D.Pavļuts